

*SPEJDERNES
MAGASIN
JUNI
1926*

Enhver Spejder ved, at Lembckes Friluftsudstyr

er Toppunktet af, hvad der i Dag leveres af Lejr- og Spejderudstyr. Det bestaar af det bedste Verden i dette Øjeblik formaar at byde paa disse Omraader. Det er ikke blot de samme gamle Gryder, Pander og Armydugstelte som fandtes i dette Lands første Spejder-Køkkenmøddinger. Det er Lejr- og Spejderudstyr, som Alverdens glade Drengene fra Point Barrow til Basra i Dag er i Stand til at glæde sig over.

Vi har ikke alene et betydeligt Lager af disse Ting, (Hele Stuen og 1ste Salen Nørregade 15 er stuvende fulde af dem) vi er ganske overordentlige billige med dem (og det tiltrods for at vi baade giver 10 % Vare-rabat til jeres Tropskasser og som „Officielt anerkendt Depot“ betaler Afgift til Korpsen), og vi sender hver af Jer, der skriver og beder om det, vort rigt illustrerede Katalog, der fortæller om det alt sammen.

Derfor gør enhver rigtig Spejder (en Spejder, der forstaaer sig paa Tingene) ogsaa sine Indkøb i

A/S LEJR- OG SPEJDERHUSET

Officielt Depot for
Det Danske Spejderkorps

Nørregade 15. K.

(Hele Stuen og 1ste Sal)

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/s NEFA

Wolthersgade 11 - Telefon Amager 1858

BYENS REPRODUKTIONSANSTALT
• AKTIE- • **ER** • SELSKAB •
CLICHÉER AF • **ENHVER ART** •
• **FREDERIKSBORGGADE** •
• TELEFON : • **5** • BYEN 7750. •

H. HALMØE

— Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck

De bedste og derfor de billigste.

Køb intet Telt uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8

Telefon: Byen 6762

KØBENHAVN K.

C. Lembcke: Sommerlejre

Kr. 3,50 — ib. Kr. 5,50

Spejdernes Haandbog.

uundværlig for alle Spejdere

Kr. 1,50

Faas i alle Landets Boglader

PALM GREISENS FORLAG

Byen 7018 Silkegade 4. Telf. 4610

VÆR BEREDT

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

Redigeret af *Gunnar Jørgensen*, Nærum Kostskole, Nærum.

Korpskontor: Bornholmsgade 1, K. Palæ 2801.

Officielle Depoter: Lejr- og Spejderhuset, Nørregade 15, K. Spejderdepotet, Studiestræde 30, K.

NUMMER 9

JUNI 1926

10. AARGANG

GLEMT?

Dagen havde været varm, og en halv Snæs Dreng var krpbet ind i mit Telt for at søge Skygge. Udenfor straaled Kaliforniens Sommersol fra en skyfri Himmel og Lejren var helt forladt, da Størstedelen af dens Beboere var i Vandet.

„Hørte I, at George saa en stor Slange i Morges?“ spurgte Roy.

„Hvorhenne?“

„Hernede paa Vejen. Han kom kørende i Chefens Studebolser, og Bæstet laa og soled sig midt paa Vejen. Han satte Fart paa, men den slap tværs over Vejen og forsvandt i Buskene.“

„Er du sikker paa, at det var en Klapreslange?“

„Ih ja, George hørte den, li'saa tydeligt.“

„Sweda,“ Henderson blandede sig i Samtalen.

„Der siges at være en Masse af dem heroppe nordpaa ved den gamle Mine,“ sagde han, „er de mon saa forfærdelig giftige?“

„Det kan jeg svare for,“ sagde Kaptajn Price, som delte Telt med mig, og som var belvet forstyrret i sin Middags-søvn.

„Jeg havde en Gang en Oplevelse, som viste os, hvor giftige disse Asener er,“ og uden videre Opfordring vedblev han:

„En Ven og jeg var paa Fodtur i den sydlige Del af Staten. En hed Sommerdag tog vi op i Bjærgene, og da min Ven kendte Vej og Sti, førte han an.

Paa et vist Punkt maatte vi kravle paa alle fire for at naa en lille Afsats, derfra maatte vi hæve os op til det næste Punkt. Min Ven rakte sine Arme op og greb fat paa Klipperanden over os. Pludselig rev han sin Haand til sig og sagde, at han havde stukket sig. Jeg blev mistænksom, for mellem hans Tommel og Pegefinger saas to smaa sorte Mærker. Samtidig bekræftedes min Mistanke, for over os hørtes en hidsig, vedvarende tjør Raslen.

Han hørte den ogsaa — og forstod.

Inden jeg kunde gribe ham for at give Nødhjælp, var han, ligbleg af Skræk, styrtet ned ad Bjærgets Side imod Tømmerpladsen. Der fangede jeg ham, jeg blødte ham og brændte Saaret ud, men det var forsent. Inden Lægen kom den næste Morgen, døde han under de frygteligste Lidelser.“

„Bru“ — en Forkortelse af „Bro'r“, — saa eftertænksom ud.

„Vil det sige, at man altid omkommer efter et Slangebid?“

„Bevares vel! Ikke Tale om det! Dersom man kan faa Blodet til at flyde og forhindre det i at naa til Hjertet har Patienten en god Chance til at klare sig, men denne Gang gik det galt, fordi min Ven blev bange og løb og derved forpøgede sit Blodomløb.“

Et eller andet Sted i Lejren lød et Hornsignal, og Drengene i mit Telt tjørnede ud for at afløse de forskellige Vagtposter. — — —

Den Aften blev jeg i mit Telt for at faa nogle skriftlige Rapporter i Stand, i Stedet for at gaa til Lejrbaal. Jeg priste mine Stjerner over Stilheden som tillod mig at arbejde uforstyrret.

„Halløj derinde,“ lød et Par kraftige Drengestemmer, „maa vi komme ind?“ og uden at vente paa ja eller nej, brasede Bru og Roy ind i det Allerhelligste. Med et undertrykt Suk lagde jeg Pen og Papir til Side. Erfaring havde lært mig, at mine to Gæster sikkert vilde beslaglægge Størstedelen af min Opmærksomhed.

„Hvad er der nu paa Færde?“ spurgte jeg.

„Aah, ikke noget særligt. Vi kedede os bare, og fandt saa paa at drysse herind for at se, om din frugtbare Hjerne ikke er i Stand til at optænke noget spændende.“

„Min frugtbare Hjerne, som I saa pænt kalder den, er gaaet i Blomst af al denne Varme, men dersom I ellers vil have en Oplevelse, foreslaar jeg, at vi

gaar paa Klapreslangejagt i Morgen Eftermiddag.“

Drengene blev Fyr og Flamme.

„Hvem skal vi tage med?“ spurgte de.

Vi tilberedte en lille Liste, som endelig og omsider kom til at bestaa af følgende:

Kaptajn Price, Herbert Anderson, „Sweda“ Henderson, „Bru“ Wagner, „Roy Caldwell“ og mig selv.

Bru løb ud og hentede de andre, og sammen lagde vi de skumle Planer. Vi aftalte at holde Ekspeditionen hemmelig, for at undgaa yderligere Tilslutning, og alt var vel beredt inden Drengene omsider gik til deres Telte.

Kapt. Price ko mind, medens Forhandlingerne var paa deres Højde. Han ikke alene lovede at tage med os, saa vi kunde drage Fordel af hans store Erfaring paa dette Omraade, men fortalte saa mange spændende Slangehistorier, at Drengene sikkert drømte om Uhryerne hele Natten.

Søndag oprandt, tjør og hed. Om Formiddagen gik vi alle, som sig hør og bør, i Kirke, om Eftermiddagen samledes Drengene ved mit Telt.

De var alle yderst hemmelighedsfulde.

„Er du parat?“ hviskede Roy.

„Ja, nu kommer jeg,“ svarede jeg. Samtidig stak jeg en Revolver i Baglommen, samt en lille flad Æske indeholdende sorte Krystaller af Permanganat-Potassium — den mest virkningsfulde Modgift ved Slangebid. —

Vi forlod Lejren og slog ned mod Austin Floden. Luften dirrede i Heden. Kolibrier for som levende Diamanter fra Blomst til Blomst, men saa længe vi var i Solen, ansede Drengene intet.

Omsider naaede vi det forladte Banespor, der fulgte Floden og førte til Minen. Der var en fuldstændig Tropevækst af mandshøje Bregner, og Kæmpetræerne gav god Skygge. Et godt Stykke under os blinkede Floden og Drengene kom i godt Humør. Diskuterende Fisk og Fiskeri, Jagt og Spejdersport.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Medens vi gik, tilskar vi krogede Stænger med to Grens paa Enden. Der- som man finder en Slange og skynder sig, kan man anbringe Grenene bag dens Hoved og holde den hjælpeløs og spiddet.

Vi standsede et Par Gange. En Gang saa Bru en stor, rund Klippe. Han paa- stod, at det var et rigtig Slangesolbad, og medens vi andre satte os i Græsset for at puste, kravlede han, bevæbnet med sin Kæp, op paa Klippen. Han op- skræmte et Par Dusin Firben og en uskyldig, spraglet Græsslange, men el- lers hændte intet.

Naa, vi sjokkede videre. Det blev var- mere og varmere, og Floden saa svært indbydende ud. Pludselig drejede Kapt. Price af og lod sig glide ned ad Skræn- ten til Floden, vi fulgte efter, og fandt, imellem nogle Klipper, den dejligste lille Sø. Vandet var iskoldt og rent, og det varede ikke længe at komme af Tøjlet og i Baljen.

Efter en halv Times Forløb kravlede vi ud for at lade os bage af Solen.

Kapt. Price blev imidlertid i Vandet. Vi kunde høre ham plaske rundt. Lige med et blev han ganske stille, og et Øje- bliv senere skar tre skarpe Fløjt gen- nem Luften. I Lejren betyder tre Fløjt „Fære paa Færde. Kom straks," saa vi spidsede Øren og kravlede op paa en stor Klippe.

Price stod nær den lille Sø's fjerne Bred. Han pegede imod et eller andet, der laa i Sandet, samtidig kaldte han os til sig med Ordene:

„Klapreslange. Bring Skyderen."

Jeg hejsede Kanonen ud af min Bukselomme og fulgte Drengene, som alle havde deres lange Stænger, ud i Vandet.

Da vi naaede Price, saa vi Slangen. Den laa udstrakt i fuld Længde i San- det. Den var mindst 6 Fod lang, og paa dens Halespids talte vi adskillige Led i Ranglen.

Price traadte ud af Vandet og nær- mede sig forsigtigt Slangen, som fulgte ham med spillende Øjne. Da han var fem Fod fra den, rullede den sig sam- men, parat til at springe. Dens Hale- spids vibrerede hidsigt, og vi hørte alle den uhyggelige advarende Klapren som af et Par Kastagnetter.

„Pas paa," hviskede Herbert, „han er ved at hugge!"

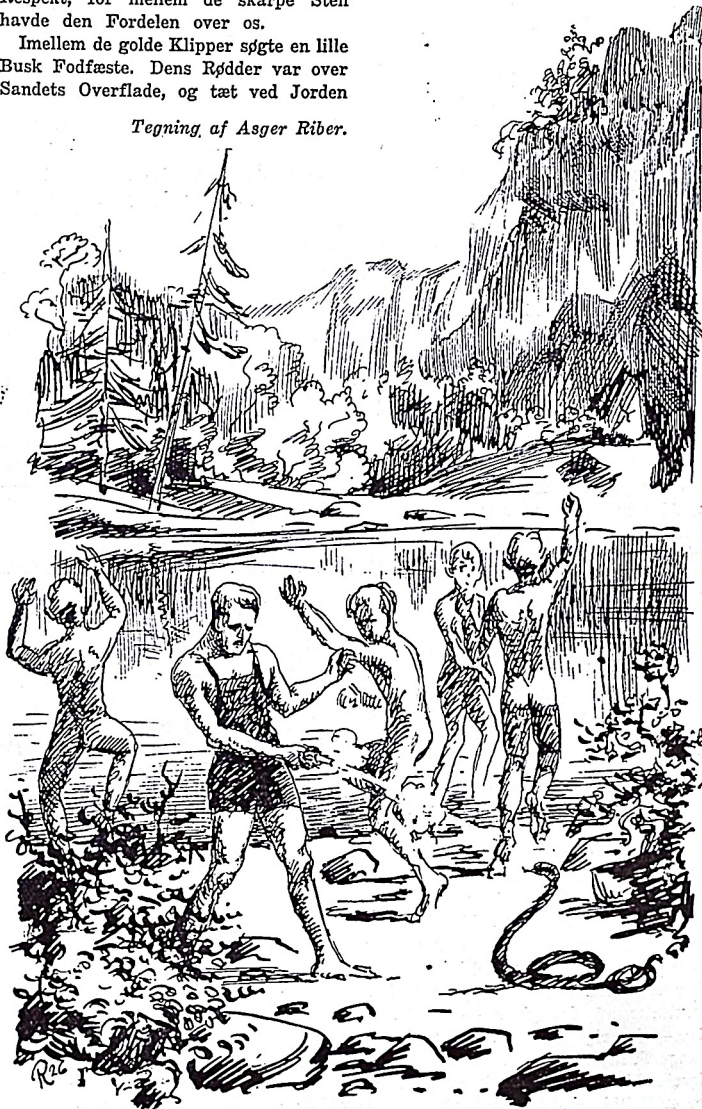
Price bevægede sig om paa den anden Side. Slangens Øjne og hele Hoved

fulgte Mandens Stang. Han løftede den, nærmede den til Bæstets Hoved.

Da sprang den. Den rettede sig ud med en lynsnar Bevægelse, Price lan- gede ud efter den, mistede sit Maal, snublede og sprang baglæns i Vandet. Slangen samlede sig sammen efter sit Spring og gled hurtigt ind imellem Klip- perne. Vi fulgte alle efter, med en vis Respekt, for mellem de skarpe Sten havde den Fordelen over os.

Imellem de gølge Klipper søgte en lille Busk Fodfæste. Dens Rødder var over Sandets Overflade, og tæt ved Jorden

Tegning af Asger Riber.

„Spring!" raabte Price

gren. Vi samlede os om den. Du store Kineser, hvor var den gal i Hovedet! Dens smidige Legeme bugtede og vred sig, medens den raslede og hvæsende af Vrede.

Vi var allesammen ophidsede, det vil sige, allesammen undtagen Price, og det var nok det, der reddede Situationen.

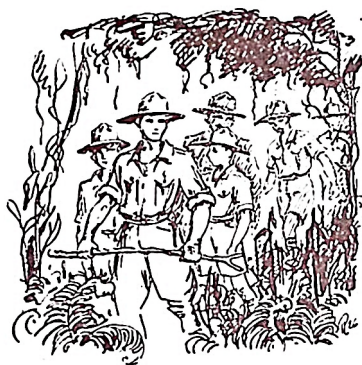
Price havde givet Kroggrenen til en af Drengene, medens han undersøgte min Revolver, forberedende sig paa at skyde Giftslangens Hoved af.

Hvorledes det skete, vidste ingen af os, men paa en eller anden Maade løsnedes Drengens Hold paa Grenen, og som et Lyn var Slangen løs, sammenrullet og parat til at hugge.

„Spring,“ skreg Price, og Tiden, der forløb mellem hans Advarsel og Skuddet, der fulgte, var saa kort, at det tydeligt nok ikke tog os længe at komme af Vejen.

Da Krudtrøgen forsvandt, vred Slangen sig i Sandet — minus Hoved. Price havde skudt lige og sikkert. — —

At der var betydelig Opstandelse i

Lejren, da vi vendte hjem med vort Bytte, er tydeligt nok, og Drengene, der deltog i denne Udflugt, var ikke langt fra at være Helte.

Det var atter Aften. Price laa udstrakt paa sin Seng, fordybet i Herbert Spencer.

„Jeg anede ikke, at du er en Mesterskytte,“ bemærkede jeg.

„Mesterskytte? Hvorledes mener du?“
„Saadan at kunne skyde en Slanges Hoved af uden at tage Sigte er en hel Bedrift, som maa kræve betydelig Øvelse,“ svarede jeg.

„Aah, det,“ lo Price. „Kan du holde en Hemmelighed?“

Jo, det kunde jeg da nok.

„Saa skal jeg sige dig — et Patted barn kan skyde Hovedet af en Slange. Saa saare et Revolverløb eller Mundingen af et Gevær er vendt imod en Slange, følger den anspændt det lille sorte Hul. Derved bringer den sig selv i Linie med Kuglen, og alt hvad Manden bag Løbet har at gøre er at trykke af. Det er lige saa umuligt at skyde forbi, som det er at flyve til Maanen.“

Price bakkede løs paa sin Shagpipe og sendte store Røgskyer ud i Natten. Saa sagde han:

„Men fortæl, for Himlens Skyld, aldrig Drengene det. Saa gik nok hele Respekten fløjten.“

Harold Stein.

23. Decbr. 1925.

LEKTOR KLAUS VEDEL OM SPEJDESPORT OG FRITID

Spejdersport er Fritidsarbejde. Fritiden er den kostbareste Tid, vi har. Det er vor egen Tid, den vi kan bruge til hvad vi selv vil — og det vil naturligvis sige til det, vi bryder os allermost om.

Fritid — det vil sige den Tid, vi har tilovers fra det Arbejde, vi skal gøre, vort daglige Pligtarbejde, som skal gøres saa godt vi kan gøre det. Jo dygtigere vi er til det, des mere Fritid tjener vi, jo bedre vi kan gøre det, des mere kan vi give os hen til Arbejdet i vor Fritid. Dertfor er Fritiden dyrebart, thi vi tjener den selv ved vor Dygtighed.

Pligtarbejde kan være drøjt, men vi kender vel alle den velfortjente Glæde ved at gøre det godt — den gode Samvittigheds Glæde — og forhaabentlig ogsaa Tilfredsstillelsen ved at mærke, at vi bliver dygtigere derved. Men Fritidsarbejdet, som er ens eget, som man helt giver sig hen i, som man slet ikke længes efter at blive færdig med, men nok efter Resultatet af, det giver — eller kan give — den rigeste Glæde og det giver i mange Tilfælde, hvis det duer noget, det rigeste Udbytte af personlig Vækst. Derfor er Fritidsarbejdet dyrebart.

Nedenstaaende lille Artikel har vi aftrykt efter „Vedels Egne“'s smukke lille Maanedssblad.

Sørg derfor i jeres Skole, paa jeres Arbejdsplads og i jeres Hjem at gøre Fyldest efter bedste Evne, saa bliver I ogsaa gladere for jeres Spejderarbejde, hvis I da virkelig bryder jer om det.

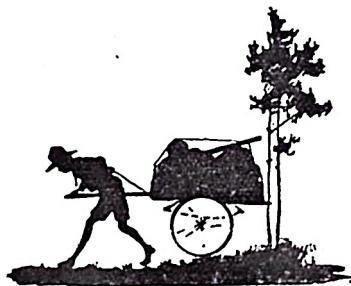
Ikke mindst i jeres Hjem. Der lever de Mennesker, I først og fremmest stoler paa. I stolede ubetinget paa dem, da I var smaa, og endnu i mange Aar har I Brug for at kunne stole paa dem og

deres Venlighed, Kærlighed og Hjælpsomhed. Og nu da I vokser til, maa I blive klar over, at de ogsaa skal kunne stole paa jer. Først naar I ved, at I har deres Tillid og fortjener den, kan I med helt god og glad Bevidsthed leve jeres Fritidsliv som Spejdere udenfor jeres Hjem. I kan raabe et muntert „Farvel“, naar I gaar og faa et hjærteligt „Hal-løj, er du der? Hvordan gik det?“ naar I kommer igen.

Det bedste man kan sige om en Dreng, er vel, at han altid bruger sin velfortjente Fritid godt, og Spejdersport er en god Anvendelse af Fritiden for de fleste Drengene — tænk blot paa Lejrene, Turene, Øvelserne og alt det øvrige Samvær og Samarbejde med gode Kammerater og Førere, som I bryder jer om. —

Jeg skriver dette til jer Spejdere, og hvis I synes at det er rigtig og godt, — saadan som I vilde skrive under paa — saa vis det til jeres Forældre og sig til dem, at de skal komme til Troppens Forældremøder og lære Førerne og Tropperaadet at kende, saa de kommer til at stole paa Troppen og paa jer.

Klaus Vedel.

Den gamle Panter var vant til gennem Aar at være Herre paa Pladsen. Men nu havde der vist sig en Løve paa Steppen og i de smaa spredte og aabne Skovpletter. Dette var en ærgerlig Historie; thi Urskoven var næsten rensat for Bavianer, og Panteren var derfor begyndt at slaa sig væsentlig paa Antiloperne, som græssede rundt om, og disse var netop Løvens Livret. At kæmpe med det store Dyr, kunde ikke falde den gamle Pant ind. Leo, Løven, var ganske simpelt for stærk. Saa maatte man altsaa bruge sin Kløgt for at blive af med Konkurrenten. En Aften var Pant omtrent mod Vinden gaaet op mod en Flok. Han bevægede sig fuldkommen lydløst og skjult. Da ser han Løvemanken i nogen Afstand. Leo er jo ikke saa smidig som han er stærk, og Steppens Græs formaade heller ikke helt at dække den svære Manke. Der var Tid til en „omgaaende Bevægelse“, for Mørket var endnu ikke kommet. Pant bevægede sig i en stor Bue og dukkede op paa den anden Side af Antiloperne, dog stadig med ret gode Vindforhold. Naturligvis maa Leo have begaaet en lille Fejl. Vildtet blev pludselig bange, sprang afsted, og det lykkedes Pant at faa et ungt Dyr. Leo mærkede snart Panterens Fært og fulgte Sporet; men Pant var forsvunden i Skovens Tyk-

L I S T

AF LEKTOR LAURITZEN

ger, hvor Løven nødig følger efter.

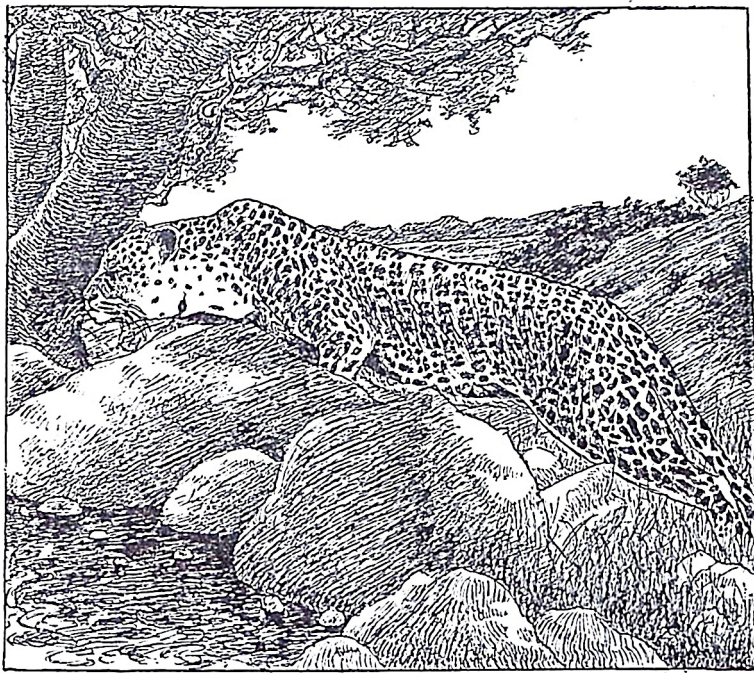
Aftenen efter søgte Leo efter et Vandingssted, for der at ligge paa Lur. Pant

var og kunde altsaa komme tidsnok næste Aften. Han ventede imidlertid forgæves. Der kom hverken Antiloper eller andre Dyr, for Pant havde sørget for at krydse alle Dyreveje saa mange Gange, at alt var jaget væk. Saaledes blev det ved. Tilsidst var Leo saa sulten, at han ingen anden Udvej saa, end at udstøde et mægtigt Brøl og bryde ind i den nærmeste Kvægfold. Med en Ged i Munden sprang han ud igen over den høje Indhegning. Men nu erklærede Menneskene ham Krig.

Panteren mærkede alle Forberedelserne til Løvejagten. Han passede at være godt gemt i Vjldniset, da det begyndte at gaa løs. Derinde i det tætteste kom ingen Klapper, for der var saa uigennemtrængeligt baade for Mennesker og Løver. Man trængte Leo op i en af de smaa Skovpletter, og her fik han to Kugler gennem Hjertet.

Atter blev der Ro paa Egnen. Pant kunde Aften efter staa paa Lur bag Stenene ved Vandløbet med stirrende Øjne og spændte Muskler, ventende paa sit Maaltid. Det var en god Fangstplads, saa

han ventede sjældent forgæves. Men var Vinden eller Lykken ham ugunstig, saa gaves der jo ogsaa andre Muligheder. Blot Tavshed og Ro; saa vilde alt gaa godt igen, nu da Konkurrenten var borte.

Tegning af Carl Schønnemann Nielsen, 16 Aar.

havde forudset dette og ledte selv Løven paa Vej ved at træde et meget tydeligt Spor. Men dette Spor gik igennem Tjørnekrat, som Pant var vant til at passere. Leo derimod maatte udenom og kom derved for sent. Men nu vidste Løven altsaa dog, hvor Vandingsstedet

han ventede sjældent forgæves. Men var Vinden eller Lykken ham ugunstig, saa gaves der jo ogsaa andre Muligheder. Blot Tavshed og Ro; saa vilde alt gaa godt igen, nu da Konkurrenten var borte.

Spejderdepotet, Studiestræde 30

og

^A/_S **Lejr- og Spejderhuset, Nørregade 15**

er officielle Depoter for Det danske Spejderkorps.

Med Cykle og Telt gennem Sydens England og Belgien

Da vi stod ved Esbjerg Havn var vi bleve en Erfaring rigere. I deres uransagelige Visdom havde de kære Statsbaner besluttet, at vore Cykler først skulde komme Dagen efter, saa at vi maatte gaa ombord uden Cykler og lade disse følge med en anden Damper. Foruden vi 4 Spejdere fra 1ste Østerbro, var der 2 Vesterbroere ogsaa paa Vej til „old England“.

Da Vejret var sløjt, saa vi ikke meget til hinanden, før vi naaede Harwich. Paa Gaden i Colchester rendte vi paa den stedlige Divisionschef, Mr. Blaxill, hvad der resulterede i Invitation til hans Hjem og en lang Biltur i den meget smukke Omegn. Vi havde Lejrplads Nr. 1 paa Spejdernes store Sportsplads.

Dagen efter gik det lige direkte til London med Exprestog og med den Underjordiske ud til Sudburg, hvor vi ganske tilfældig faldt i Armene paa den Tropsfører, vi havde faaet Anvisning paa. Paa et højt Terræn slog vi Lejr

Turens Deltagere.

Nr. 2 og kunde fra Teltet se ud over Sletten til Windsor og Etra. 5 trættende, men pragtfulde Dage, slugte alle bedre Severdigheder, Wembley to Gange, overværede den sidste Opvisning af de amerikanske Cowboys, der tog os alle med Storm, medens jeg havde den Glæde at gense en Spejderen fra British Guiana. Sammen med 10 Spejdere ledede han Vagttjeneste paa Koloniens Udstilling.

9. Juli gensaa vi endelig vore Cykler paa Bishopgate Station. Det var temmelig nervepirrende at rulle tværs igennem Byen netop ved 5-Tiden, da alle Forretninger lukkede. Vi maatte holde godt Udkig efter Betjentenes Signaler samtidig med at holde klar af de hundrede af Busser, Biler og andre Køretøjer. Pudsigt nok har jeg senere faaet at vide, at Telegrafbudene ikke har Cykler, man anser det nemlig for livsfarligt at cykle i London. Naa, vi kom godt hjem, men vi kunde undervejs iagttage, at Folk saa forbavtede efter os. Det var altsaa ikke et dagligdags Syn for dem. Den følgende Morgen kunde vi saa gøre Alvor af Cykleturen. Det var herlige Veje at glide hen ad. Ved Middagstid besøgte vi den gamle Eton Skole (1100 Elever, 70 Lærere) og Windsor Castle og drog efter et kort Hvile gennem den herlige Windsor Park i straalende Vejr over Ascot til Frimley, hvor vi slog Lejr Nr. 3 i Udkanten af en Skov. „Hvad Skovsøen gemte“ — ja det var for vort Vedkommende Dagens Sved og Støv. Vi havde en vidunderlig Aften ved Baalet, medens Maanen legede Smut mellem Træerne. Over Aldershot med et væl-

digt militært Liv, Snese af Flyvemaskiner etc. og over nogle nederdrægtig lange Bakker i „Soutte Downs“ kom vi følgende Aften til Winchester, Lejr Nr. 4 paa en Kostskoles Grund. Vi naaede en hastig Visit i den skønne Domkirke, hvor Knud den Store har sin Grav, men Sulten drog os til Lejren, hvor Skolens Elever kappedes i at bringe os en Forsyning af gode Sager, som ganske stille forsvandt efter Bestemmelsen. Der var nu kun et kort Trip til Southampton, hvor de 3 Oceankæmpere „Olympic“, „Le-

viathan“ og „Mauretania“ imponerede os ikke saa lidt, saa gled vi ud paa det stille Vand imellem en Vrimmel af Skibe og naaede ved 3-Tiden Cowes, Isle of Wight, som vi kørte tværs igennem til Sydkysten. Det blev den drøjeste og varmeste Tur, vi havde, Bakke op og Bakke ned i en Uendelighed, vi havde jo et stort Læs at slæbe paa Cyklerne.

Vi havde Adresse paa en Trop og blev ikke lidt forbavtede ved at finde,

Garden afløser i Tover.

Fra en Procession i Bryssel.

Fra de store festlige Optog i Anledning af den belgiske Nationaldag i Bryssel.

at Føreren var en Dame af ubestemmelig Alder, som vi dog anslog til at være paa den forkerte Side af 50, men hun havde altsaa en Trop Dreng, ca. 12 Stykker. Hun havde bygget dem et Tropskus, og her boede vi den Nat. Hvert Kvarter stillede Lamen for at overbevise sig om, at vi intet manglede. Vi fik et hægtigt Bau i Kanalen, inden vi gik tilkøjs.

Den følgende Morgen gik Turen langs den berømte Sydøstkyst med de kendte Badesteder Ventnor og Sandown. Vejen fulgte for en lang Strækning en højtliggende Klippeterrasse, hvad der gav os en herlig Udsigt over afvekslende hvide Kridtklinter mod det blaa-graa Hav. Ved Ryde var der et stort Førerstævne, hvor vi hilste paa mange Førere, bl. a. ogsaa fra Australien, Folk som vi senere traf i Jamboreen. Ved Solnedgang naaede vi over til Portsmouth og gik til Ro i Søspejdernes Baadeskur. Næste Morgen blev vi behageligt overraskede ved, at Divisionschefen for Søspejderne, Dr. Aldons, afhentede os i Bil, kørte os en lang Tur langs Stranden og rundt til forskellige Seværdigheder, bl. a. Dickens Fødested, og præsenterede os sluttelig for Byens Mayor, der meget interesseret hørte om den forestaaende Jamboree i Danmark. Glanspunktet var dog et Besøg paa Nelsons gamle Flagskib „Victory“ fra Slaget ved Trafalgar. I hvert Fald for mit Vedkommende var det med en ejendommeligt Følelse at staa ved det Sted paa Dækket, hvor Nelson saaret faldt om,

og følge Vejen, han blev baaret ned under Dækket til Stedet, hvor han udsandede. Som gammel Sømandssøn var det en Nydelse at staa paa det store Dæk og se op mod de slanke Master og Ræer. Hvor maa det have været et underfuldt Syn at se et saadant Skib manøvrere for fulde Sejl. Dr. Aldons kørte al vor Bagage til vor næste Plads, Chichester, hvor vi fik Lejr Nr. 5 paa Kommuneskolens Grund. Det var en befriende Følelse uden Bagage at trille afsted med Rygvind ad den udmærkede Vej. Saa gik det videre over Arundal, med et prægtigt gammelt Slot, og Brighton til Rottingdean, hvor vi slog Lejr Nr. 6 paa en høj Kridtklint stejlt

ned mod Vandet. Saa langt Øjet rakte, stod hele Kysten som en eneste skinnende hvid Kridtmur. Vi havde et lille Møde med de stedlige Spejdere og gled videre over Newhaven til Beachy Head med den 175 m høje, stejle Skrænt ned til Havet. Midt derude i Havet stod et ensomt Fyrtaarn. Vi tog til Afveksling en lille god Middag i Eastbourne og drømte en Timestid i det gamle Pevensey Castle, kendt fra Kiplings „Nis Puch til Puchshøj“, forinden vi igen et kedeligt Marskandskab og senere et smukt Højdedrag naaede op til Battle, Skuepladsen for Slaget ved Hastings, hvilket altsaa er en fejl Benævnelse. Ved 5-Tiden var vi nede i selve Hastings og tog derfra med Toget til Dover, hvor vi overnattede i et Tropslokale. I Havnen laa Krydseren „Heimdal“. Vi hilste paa Kaptajn Godfred Hansen og flere Officerer, men maatte desværre afslaa en Invitation til at gaa ombord, da vi skulde over med Dampren til Ostende. Kanalen var yderst elskværdig, men næppe havde vi forløjet i Ostende, før en Storm tog fat, der bl. a. i Holland kostede adskillige Menneskeliv. Vi maatte, dyngvaade efter et Forsøg paa at naa Brügge, gaa tilkøjs paa et Hotel. Det regnede den følgende Dag, hvorfor vi pr. Tog besøgte Brügge og Gent, hvor den danske Konsul Hartmann viste os megen Gæstfrihed. Drengene var især begejstrede for det gamle Slot fra Middelalderen, i sin Art er det ogsaa enestaaende. Saa tillod endelig Vejret os at cykle igen. Igennem krigs-

Et Blik ud over den indiske Pavillon paa Udstillingen i Wembley.

hærgede Egne naaede vi til Mecheln, hvor vi sov paa en Teaterscene, tilhørende Spejderne. En Dag gik i Brüssel, selve Frihedsdagen, med Masser af Musik, straalende Processioner, hvori

Spejderne deltog, men saa maatte vi afsted til Antwerpen. Gamle „Primula“ tog os til Dunkerque, og efter en meget ubehagelig Rejse, overfyldt selv paa Dæksplads, naaede vi endelig tilbage til

Esbjerg. Hele Turen havde da været 22 Dage.

Takket være Schjønning & Arvés Dæk havde vi ikke en Punktering paa Turen. Bonde.

TRE DRENGE — AF HENRY DAHL. :: TEGN. AF ASGER RIBER

Drengen —

Der gives tre forskellige Slags Dreng, ja misforstaa mig nu ikke, hver Dreng er jo en Ener, en Personlighed eller skulde i hvert Tilfælde gerne være det, men det er alligevel rigtigt at inddele Drengene i tre forskellige Klasser.

Der er nu først „Mo'r-Drengen“, ham kender I sikkert alle sammen — er han ikke spød? Han maa ikke gaa paa Gaden i September uden Overtøj, saa kan han let faa Snue, Gigt og hvad de nu hedder alle de fæle Sygdomme. Han maa naturligvis ikke køre i Slæde eller

I midtjyske Divisions kendte Maa-nedsbåd „Ved Lejrbaalet“ finder vi nedenstaaende lille Artikel af Henry Dahl. Vi har bedt vor Tegner illustrere den. Her har I Resultatet.

løbe paa Skøjter, han kunde let gaa hen og faa vaade Fødder, og derfra og til Lungebetændelse er der jo ikke saa langt. Han maa i det hele taget slet ingen Ting. Stakkels lille „Mo'r-Dreng“.

Saa er der „Fars Søn“, ham kender I sikkert ogsaa, han er næsten værre. Ugidelig, vranten og tvær er han. Altid er han klædt i „sidste Skrig“, og han gaar gerne med „en lille Film“, de gaar i Biografen sammen og ser „Hylet i Kommodeskuffen“ og andre bloddryppende Stykker, eller de gaar „Strøgtur“ og lader sig beundre og beskue af andre Mennesker.

Tilslidst er der „Drengen“. Han er frisk og sund, har et udmærket Humør, det krølled Haar flager vildt i Vin-

„Mo'r-Dreng“.

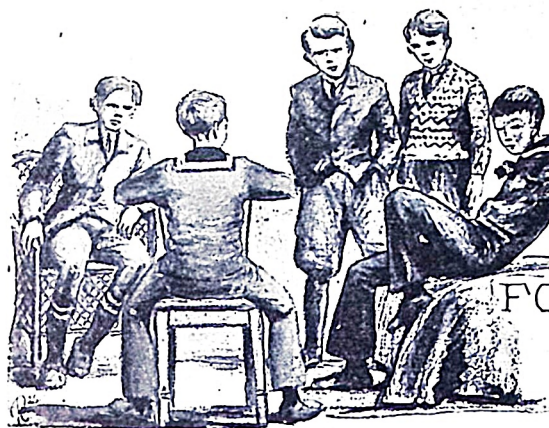

„Fars Søn“.

den, naar han løber hen ad Gaden efter Fløde til Mor. Om Søndagen tager han ud i Skoven, slaar sit Telt op, laver selv sin Mad og lader Guds frie Natur tale til sig. Han oplever meget derude. Skoven bliver for ham en Tempelhal, hvor Træerne er ranke Spjler og Solen den luende Offerild. Han fatter det store i at være til.

Se, det var de tre Dreng — hvilken af dem er Du? — Er Du den sidste, da vil jeg tro, Du er en rigtig Spejder.

Henry Dahl.

SVEND BØRGES SEJR.

FORTÆLLING

AF EIGIL VEDELSBY

ILLUSTRERET AF ASGER RIBER

Ib saa rundt paa de fire Kammerater, der sad paa hans Værelse. De gik alle i første G., og de fem, der sad her, var den førende Klump i Klassen. Det var Langfredag. De havde besluttet at køre en lang Cykletur, men Regnen, der endnu plaskede mod Ruderne, havde faaet dem til at opgive deres Forehavende.

„Det ligner heller ikke noget — Regnvejr paa saadan en dejlig Fridag,” sagde Kaj, den yngste af dem. „Og vi skulde have været i Skoven! Mine Skorper blev smurt i Gaar Aftes, og Halvdelen af dem ligger nu og bliver tørre som Pinde hjemme paa Køkkenbordet.

„Det er der ingen, der kan gøre for,” mente Ib. „Hvad mener I saa om mig, der pudsede min Cykle i Gaar — nu er den Tid spildt! Og vi er jo i April — saa kan ingen garantere for Vejret.”

„Saa I Opslaget i Gymnastiksalen?” Det var Poul, der spurgte. „Jeg behøver vel ikke at fortælle, at vi alle har faaet Plads paa Kampholdet?”

„Det er da klart,” lo Georg. „Striks kan ikke undvære os, naar Nordby'erne skal have Klø. Hvem skal være „keeper”?”

„Aage naturligvis.”

„Med den daarlige Arm —?”

„Saa — det betyder vist intet, han er i hvert Fald allright til paa Søndag.”

„Jeg har set Holdet,” sagde nu Axel, der sad lidt fra de andre med Armene hvilende paa Stoleryggen. „Og jeg savner en Mand paa det —!”

„Vi er da elleve,” bemærkede Ib.

„Javist — men det er da ikke de elleve bedste,” svarede Axel sikkert. „Og nu da vi sidder indelukket her formodels de

uvenlige Vejrguder, vil jeg have Lov til at fortælle jer noget om en, som vi ikke har kendt ret længe, men som dog fortjener, at vi tænker paa ham.”

De saa alle hen paa Axel.

„Er det Svend Børge?” spurgte Ib.

„Netop,” svarede Axel. „Og jeg vil blot sige jer — jeg tror, at I har taget fuldstændig fejl af ham!”

„Fars Dreng —!” vrængede Georg.

„Dydsmonster —!” mente Poul.

„Passer ikke,” slog Axel fast. „Han kom hertil Byen for tre Maaneder siden, og i de tre Maaneder har han saa at sige ikke mærket, at han gik i en Drengekole mellem Kammerater. Han har ikke følt, at der i vor Skole er noget, der hedder Venskab eller Kammeratskab; der er ikke en eneste i hele Klassen, der har givet interessere sig for ham, og — —”

„Man skulde sandten tro, at han havde aabnet sit Hjerte for dig,” haanede Georg.

„Det har han maaske ogsaa,” svarede Axel bidsk tilbage. „Og jeg er slet ikke sikker paa, min kære Georg, om han ikke baade spiller en bedre innerwing i Fodbold og staar en bedre slip i Cricket end du!”

„Han —!” brød Georg harmfuld ud. „Han ved vist ikke, hvad slip er. Har han nogensinde staaet paa en Cricketbane —?”

„Du spørger mig,” gav Axel roligt til Svar. „Du burde for længe siden have spurgt ham selv. Fejlen er, at I alle er gaaet udenom ham, fordi han maaske har været noget tilbageholdende og ge-

nert. Ved I, at han har det noget ensomt hjemme — at hans Moder er død —?”

„Hvorfra ved du dette — har du været hjemme hos ham —?” spurgte nu Poul.

„Tilfældigt!” Axel saa vist paa sine fire Venner, der opmærksomt hørte efter. Kun Georg lod til at være ligeglad og havde et haanligt Drag om Munden. „Jeg kom forbi Villaaen for et Par Dage siden,” fortsatte Axel, „og jeg saa ham i Haven. Det er en pragtfuld Have, en hel lille Park. Og Svend Børge gik i Haven; paa den store Plæne havde han stillet et tofløjet Net op, og inde i Nettet stod et Gærde, og jeg forsikrer jer for — han splittede Pindene tre Gange af fire! Han havde afsat Kastegrænse og det hele, og det var, som om han blot manglede en Partner for at kunne træne rigtigt. Jeg husker især et pragtfuldt Kast, en Bold med nøjagtig Længde, som i Opspringet lige klippede Overliggeren til off af. Han havde ikke set mig, der stod udenfor Hækken, men tilsidst kunde jeg ikke nære mig, og jeg raabte ham an. Han nikkede til mig, ikke videre venligt, syntes jeg, men jeg inviterede mig selv indenfor. Og saa kom vi i Snak. Jeg komplimenterede ham for Spillet, og saa spurgte jeg ham ganske naturligt, hvorfor han ikke spillede i Skolen. Til at begynde med var han ikke videre meddelsom, men efterhaanden fik jeg ham dog trukket op og fik en hel Masse at vide af ham. Jeg siger jer straks — han beklagede sig ikke, men af det alt sammen kunde jeg forstaa, at vi i den Tid, vi har gaaet i Skole med ham, ikke har behandlet ham helt fair.”

Axel standsede lidt. De kunde se paa ham, at Svend Børjes Velfærd laa ham stærkt paa Sinde; det var længe siden, de havde hørt ham tale saa længe om den samme Ting.

„Du vil maaske have,” drævede Georg, „at vi skulde have baaret ham i Guld-stol, da han gjorde os den Ære at komme i Klasse med os —?“

„Spar blot dine Vittigheder,” sagde Axel skarpt. „Jeg haaber, I forstaar, hvad jeg mener. Svend Børge har ikke faaet den Plads, der tilkommer ham, og det er ikke hans egen Skyld. Og hvis det stod til mig, skulde Svend Børge med til Nordby i Paasken, med paa Kamp-holdet!“

„I Stedet for hvem,” spurgte Ib. „For dig maaske —?“

„Maaske —!“ Axel smilede. „Jeg er sikker paa, at han er fuldt saa god en Spiller som nogen af os. Han har blot aldrig faaet Lejlighed til at vise det,” sluttede han bestemt.

Det var Paaskelørdag. Axel stod paa anden Sal i et Hus i den indre By og betragtede nervøst den blanke Messing-plade paa Døren. A. Poulsen, stod der; her boede altsaa „Striks“. Han tog sig sammen og ringede paa. En ung Dame, der saa meget elskværdig ud, lukkede op.

„Undskyld — men — træffer jeg Hr. Gymnastiklærer Poulsen? Det er Axel — Axel Bang fra 1. G.!”

Damen smilede og svarede: „Jo, han er netop kommet hjem. Værsgod —“

Axel kom indenfor. Noget af det beklemte var gaaet af ham efter den venlige Modtagelse, og som han stod der alene i Entréen, følte han sig efterhaanden mere sikker. — Hvad mon „Striks“ vilde sige —? Nu hørte han den klangfulde Stemme: „Lad blot Fyren komme herind!“ og et Øjeblik efter sad han i en magelig Stol overfor sin Lærer, der forbarset saa paa ham.

Axel begyndte at fortælle, først noget usikkert og stammende, senere mer bestemt og flydende. — Samtalen varede omtrent en halv Time, og da Axel blev ført til Døren af Hr. Poulsen selv, var han eet stort Smil.

Summe Aften blev Svend Børge meget overrasket, da han sad paa sit Værelse og Pigen kom og meddelte ham, at der var en ung Herre, der gerne vilde tale med ham. Han kunde slet ikke tænke sig, hvem det kunde være. Han hørte nogen komme op ad Trappen, og der

var en, der bankede paa hans Dør. Han raabte: „Værsgod!“ og for første Gang traadte Axel ind i Svend Børjes Værelse. Svend Børge kunde ikke skjule sin Forbløffelse, da han saa sin Klasse-kammerat, og betragtede ham undrende.

„Maa man sidde ned?“ spurgte Axel, da den anden intet sagde, men blot stirrede paa ham. Spørgsmaalet bragte Svend Børge tilbage til Virkeligheden, og med et friskfyragtigt Smil sagde han:

„Sit down, please — hvad er der nu los?“

Axel vidste ikke rigtigt, hvorledes han skulde faa begyndt. Han havde kun ganske faa Gange talt med Svend Børge og kendte intetsomhelst til dennes hele Væsen eller Karakter. Hans Ærinde her var heller ikke helt almindeligt.

„Jeg kommer for at spørge dig fra „Striks“, Gymnastiklærer Poulsen, om du i Morgen kan tage til Nordby og spille med i en Cricketkamp mod Skolen deroppe!“

Svend Børge blev endnu mere forundret.

„I Morgen — hvorledes — jeg saa Holdet paa Skolen, og der var jeg ikke med —?“

Axel saa ned paa Gulvet. „Nej — det var en Fejl, at du ikke var opført. Jeg selv var kommet med, men jeg kan desværre ikke rejse. Og nu kommer jeg for at spørge dig, om du kan tage min Plads?“

Svend Børge tøvede med Svaret. Han var ikke helt klar over, hvorledes han skulde stille sig.

„Jeg er ikke rigtig med,” sagde han saa. „Hvorledes kan du blive opført, naar du ikke kan rejse. I blev jo spurgt først!“

„Det er en Fejl,” løj Axel igen uden at fortrække en Mine. „Det er en Fejl, siger jeg dig, fra „Striks“ Side. Jeg havde givet ham Besked, men han har alligevel noteret mig. Kan du saa rejse?“

Svend Børge nikkede. Saa var det afgjort; og uden at beskæftige sig mere med Axels Intrige gik de over til at tale om alt muligt, og Axels var slet ikke ked af, at han var trængt ind paa Svend Børjes Enemærker.

„Vi skal have noget The — og du maa hilse paa Far, inden du gaar; han vil sikkert blive glad for at se en af mine Kammerater. Du er den første, der er her!“ sagde Svend Børge med en Smule Fortrydelse i Stemmen.

Klokken blev mange, før Axel, efter at have drukket The sammen med Svend Børge og Faderen, forlod Villaen. Han var klar over, at han var blevet en Ven rigere, og han blev enig med sig selv om paa Vejen hjem, at saa kunde han nok se bort fra det Offer, han bragte ved at blive borte fra den Cricketkamp.

Klokken 9 rullede Toget ind paa den lille Stations Perron. Det støvregnede, og der var ikke megen Udsigt til, at Vejret skulde blive bedre op ad Dagen. Solen gjorde forgæves Anstrengelser for at trænge gennem det tætte Skylag, og Stationsbygningens vaade Mure traadte skarpt frem i det grelle Morgenlys. Da Toget standsede, væltede Københavnerne ud paa Stationen. Humøret fejlede intet trods det mindre gode Vejr, og „Striks“ havde sit Mas med at faa Drengene samlet. En Repræsentant fra Nord-Skolen bød dem Velkommen, og under hans Føreskab marcherede de alle af Sted, slæbende paa Kofferter og Haandtasker, som indeholdt de renvaskede Cricket-skjorter, de lange hvide Benklæder og Spillerekvitterne.

Ved Afrejsen havde de savnet Axel, og i Stedet for havde de med Forbavselse set Svend Børge tage Plads i Toget. Det forstod de ikke noget af, og Ib spurgte Lærer Poulsen, hvorledes det hang sammen. Denne havde saa forklaret, at Axel var blevet forhindret i at tage af Sted, og Svend Børge, hvis Kvalifikationer man ganske vist ikke kendte meget til, var kommet med i Stedet. Det var en meget kedelig Historie, mente især Georg. Man vilde faa Mas med at klare sig uden Axel, der baade var en habil Mand ved Gærdet og en dygtig Mark-spiller. Og Svend Børge — denne Opkomling skulde med paa det udvalgte Hold! Han blev nok til Grin. Inderst inde havde Axels fire bedste Venner en lille Mistanke om, hvorledes det i Virkeligheden hang sammen.

Klokken blev 10. Selv om Nordbyerne ikke var „Players“, Københavnerne ikke „Gentlemen“ og den nordby'ske Bane ikke „Lords Ground“, var Interessen for Kampen stor blandt Nordby-Borgerne, og de havde i stort Antal samlet sig paa Pladsen for at se paa Matchen. Det regnede endnu saa smaat, da Holdene omklædte viste sig paa Banen efter Lodtrækningen. Nordbyholdet skulde først til Gærdet, og Ib, der fungerede som Anfører, anbragte sine Folk i Marken.

Svend Børge, der paa hele Turen havde været overladt til sig selv, var lidt spændt paa, hvor man vilde anbringe ham. Han ansaa det for udelukket, at han vilde komme til at bowle, dertil var Stemningen imod ham for fjendtlig. Han hørte lige Georg sige til Ib, der stod ved Pitchen for at tage Bestemmelse om Pladserne:

„Lad os faa Dæggelammet lidt af Vejen — saa gør han da ingen Fortræd!“ og straks efter hørte han Ib raabe: „Svend Børge — — square-leg“ — Svend Børge gik hen paa den angivne Plads. Han bemærkede Georgs haanlige Smil, da denne selv stillede sig op i point.

Kampen begyndte. Ib lagde selv for med Kastningen; derefter kastede Poul fra det andet Gærde. I de første Par overs skete intet. Scoringen gik meget trægt. Efter et Kvarters Spil gik Nordbys første Mand ud, da Ib tog hans Gærde paa en langsom Bold, og straks efter blev det andet Gærde grebet ud. Efter en halv Times Forløb var fire Mand ude, og der var kun en Snes Points paa Regnskabet. Svend Børge havde endnu ikke rørt Bolden, og han forstod nu Georgs Mængde. Baade Ib og Poul kastede i off, og der vilde med den Kastning ikke komme et eneste Slag i square-leg. Men Svend Børge kedede sig ikke. Han ventede paa sin Tur — han

vidste, at Chancen vilde komme til ham i Løbet af Kampen.

Da de havde spillet en Time, var seks Mand ude for henimod 40 Points, men derefter indtraadte der en Pause i Gærdernes Fald. Det Makkerpar, der for Øjeblikket var ved Gærdet, gjorde et solidt Indtryk og var godt sammenspillet, og Points voksede temmelig hurtigt. Ib skiftede Kastere flere Gange, men intet hjælp, og de to Gærdespillere blev mere og mere sikre. Der var kun 5 Mand paa Københavnerholdet, der kunde kaste; de var alle forsøgt, men uden Held. Ved en overs Slutning kom Kaj hen til Ib.

„Husker du, hvad Axel sagde om Svend Børge? Hvad om du prøvede ham — —?“

Ib saa tvivlende frem for sig.

„Jeg ved jo ikke — — —“

„Det er kun seks Bolde, det drejer sig om,“ sagde Kaj indtrængende. „Lad ham forsøge!“

Ib nikkede. — „Vel — vi prøver! Svend Børge kaster!“ raabte han.

Georg saa rasende paa den Svend Børge.

„Er du gal, Ib, — vi bliver til Grin for hele Nordby.“

„Hvem ved — vi faar se,“ svarede Ib tilbage og saa hen paa den nye Kaster, der glad stod parat med Kuglen i Haanden.

„Klar!“ raabte Dommeren.

Svend Børge tog Tilløb. Han kastede

meget haardt. Paa den bløde Pitch skødte Bolden stærkt, og Slaaeren fik slet ikke Ram paa den. Til alt Held for ham var den en Smule skæv, saa Gærdet bag ham var i Behold, men det var ganske tydeligt, at han ikke var glad for den nye Kaster. Næste Bold fra Svend Børge Fingre splittede hans Pinde, og det var ikke blot Nordbyerne, der var forbavsede over, at denne Kaster, den bedste af dem alle, ikke var anvendt før.

Det var ikke den eneste Mand, Svend Børge aflivede i denne Kvartleg. Hans Bolde ryddede saa kraftigt op blandt Nordbyerne, at der ikke var mere end 80 Points paa Regnskabet, da sidste Mand maatte trække sig tilbage.

Københavnernes gik saa efter en lille Pause til Gærdet. Ib og Kaj lagde for, medens Georg holdt sig parat som tredje Mand. Svend Børge havde ikke spurgt, hvornaa han skulde ind. Hele Holdet, undtagen Georg, hvis Nag til den nye Mand havde fortættet sig efter denne Succes, havde gratuleret Svend Børge efter den ypperlige Præstation, og noget af Isen mellem ham og Kammeraterne syntes at være brudt.

Begyndelsen paa Københavnerens Kvartleg var god nok. Ib kom hurtigt i Slag sammen med Kaj, og Markspillerne generedes noget af Regnen, der var blevet en Del tættere. Den røde Kugle var slimet og vanskelig at holde paa, og Kasterne maatte Gang paa Gang ty til de smaa Bunker Savsmuld, der laa bag hvert Gærde, for i Kastet at kunne slippe Bolden rigtigt. Ved Frokosttid var Kaj og Ib stadig inde, og de havde tilsammen scoret op mod 40 Points, da Kampen blev afbrudt.

Under Pausen klarede det paa en Gang op. Solen brød pludselig gennem de lavthængende Skyer, og det var med godt Humør, de Nordby-Spillere genoptog Kampen. Nu syntes Heldet at have forladt Ib og Kaj, og med ganske korte Mellemløb maatte de forlade Gærdet, Ib kastet og Kaj grebet ud.

Georg var nu ved Gærdet, og han syntes at befinde sig vel derved. Han var glimrende oplagt, og Gang paa Gang fløj Boldene fra hans Bat til Grænsen. Hans Makkere var derimod ikke saa heldige. Han maatte se paa, at fire af hans Modspillere lod Livet, medens han selv stadig holdt Stand mod Nordbyernes Angreb.

Han spejdede over mod Tribunen, hvorfra de friske Gærdespillere kom, og

han blev helt bleg, da han saa, at hans nye Makker ved Gærdet skulde være Svend Børge. Blodet for ham op i Kinderne, og straks havde han sin Plan færdig. Svend Børge's Held med Kastningen skulde ikke efterfølges af et lignende ved Gærdet — det skulde han nok spørge for! Skinspønstret ham, og skønt han ikke vilde have været i Stand til at forklare hvorfor, vidste han, at han maatte ødelægge „Dydsmpønstret's Gærdespil. Svend Børge skulde ikke faa Lov at leve længe!

Uden at have Anelse om Georgs skumle Hensigter forlangte Svend Børge straks „midt for Gærdet“. Han forbedrede sig aabenbart paa en stor inning. Uden Nervøsitet modtog han sine første Bold; han havde dog kun scoret 5—6 Points, da Katastrofen indtraf. Georg skulde have Bold. Han ramte den skævt, og med ret stor Fart fløj den forbi shortslip. Nu maatte Planen bringes til Udførelse. Han raabte til Svend Børge, der parat stod ved det modsatte Gærde: „Der er Løb!“ og i det samme satte han sig i Bevægelse for at naa op til Svend Børge's Gærde. Svend Børge blev lidt forvirret. Efter hans Mening var det Vandvid at løbe paa den Bold, men Georg var allerede midt ude paa Pitchen. Der var intet Valg. Han løb til som en Gal, men imidlertid havde long-slip stoppet Kuglen, stukket den ind til keeper, der med et triumferende Raab rev Overliggerne af Gærdet, et Sekund før Svend Børge i sin fulde Længde kastede sig over Stregen. Svend Børge rejste sig og saa hen paa Dommeren. Denne rakte sin Pegefingert i Vejret, og saa vidste Svend Børge Besked — han var løbet ud! Et Øjeblik saa han paa Georg, der ikke kunde lægge Skjul paa sin Glæde over, at hans List var lykkedes. Svend Børge sagde intet til ham; han vidste nu, at Georg med fuldt Overlæg havde faaet ham til at løbe og derved ødelagt hans Spil, og tankefuld gik han ud til Grænsen, medens den nye Gærdespiller kom til.

Svend Børge var længe om at tage sine Benskiner af. Han havde længe vist, at Georg ikke kunde lide ham. Han løste netop den sidste Rem, da en Haand lagde sig paa hans Skulder. Det var Ib. Deres Blikke mødtes.

„Hvorledes gik det til?“ spurgte Ib.

„Hvorledes det gik til?“ svarede Børge. „Jeg blev jo løbet ud — saa du ikke det —?“

Ib bemærkede det ironiske Tonefald.

„Javel — men det saa mærkeligt ud herudefra. Der var ikke Løb paa det Slag!“

„Det synes jeg heller ikke.“ Svend Børge rejste sig fra Græsset og lagde Skinnerne sammen. „Men Georg løb — og saa løb jeg ogsaa!“

Ib rystede paa Hovedet og gik. Lidt efter saa Svend Børge ham sammen med „Striks“. De talte meget alvorligt sammen, saa det ud til.

Imidlertid gik Spillet sin Gang paa Banen. Nu blev det sidste Gærde taget, og Georg var „not out“. Ialt havde Københavnerne skrabt 95 Points sammen,

„Det er godt, gamle —“

altsaa 15 Points mere end Nordbyholdet. Anden Halvleg begyndte. Nordbyholdet gik ind. Det var fra første Færd klart, at de vilde forsøge at klare „drawn“. Spillet skulde høre op Kl. 5, og hvis ikke Kampen blev færdig til den Tid, var den uafgjort. Nu var Klokken 3, og der var ikke stor Sandsynlighed for at kunne faa Nordbyerne ud i Løbet af mindre end en Time. Og saa skulde der endda Held til.

Scoringen var meget langsom, og Hensigten var aabenbar. Tiden skulde trækkes ud. Ingen af Gærdespillerne forsøgte noget, det hele var præget af Forsigtighed. De Københavnerne, der var samlet udenfor Snorene som Tilskuere, skumlede; de mente ikke, at det var helt fair af Nordbyerne, men saa var der en, der gjorde opmærksom paa, at netop paa den Maade havde Københavnerne klaret uafgjort Kamp for to Aar siden. — Kasterne forsøgte alt, men intet lod til

at bide paa de sejge, forsigtige Gærdespillere. Svend Børge var i denne Kvartleg straks med til at kaste; noget af det friske lod imidlertid til at være gaaet af hans Spil, og Slaaerne fandt nu bedre ud af hans Bolde. Klokken halv fem faldt det sidste Gærde, og paa de halvtanden Time havde Nordbyerne scoret 70 Points. Der var en halv Time tilbage, og paa denne halve Time skulde Ibs Hold altsaa score 56 Points for at vinde Kampen, en Opgave, der vel kunde løses, hvis alle spillede dristigt til.

Selv om Nordbyerne paa deres Maade havde forsøgt at hale Tiden ud under Gærdespillet, maatte man nu lade dem, at de ingen Tid lod gaa tabt for at give det fremmede Hold en Chance. Der blev straks begyndt paa sidste Kvartleg, og Ib og Kaj lagde atter for. Der herskede stor Spænding baade indenfor og udenfor Grænsen, da Ib modtog den første Bold. Han var fast besluttet paa at slaa til; dette gjaldt efter hans Mening ogsaa den første Bold, og det blev hans Skæbne. Han ramte Bolden, den fløj lige til Vejrs — en typisk „skier“ — og — — havnede lige i keepers brede Læderhænder.

Et Vræl fra de forsamlede Nordbydrengene hilste denne Bedrift, og Ib maatte, da han kom ud til Snoren, finde sig i at høre en lille Mellemskoledreng hviske højt til de andre: „Hi hi — out first ball!“

Næste Mand ved Gærdet var Georg. Han følte sig for de første Par Kast, men kom hurtigt i Slag. Der var netop 25 „runs“ paa Regnskabet, da han saa sit Gærde falde ved en ondskaabsfuld yorker. Men da havde han ogsaa faaet Lejlighed til at sende nogle herlige Kugler til Grænsen. — Der var gaaet 20 Minutter, altsaa endnu 10 Minutter igen, og endnu manglede man 31 Points! „Svend Børge gaar ind,“ raabte Ib, og „Striks“, der ogsaa var synlig paavirket af Situationens Alvor, nikkede samtykkende.

Svend Børge og Kaj var nu Makkere paa Pitchen. De kom begge i Slag. Det ene dristige Løb efter det andet blev foretaget mellem de seks Pinde. Svend Børge mærkede, at hans Revanche var nær. Han gjorde alt for ikke at være nervøs. Fra hans Bat kom de smukke Grænseslag, Gang paa Gang hørte man Raabet: „Boundary — Bravo!“ — fra Københavnertilskuerne. Kaj var ham en god Makker. Og da Uret viste 3 Minut-

ter i 5, manglede man 9 Points! Det skulde naas! Svend Børge skulde have Bold. Han bed Tænderne sammen — han saa i et Glimt det røde Læder komme farende — han rettede sig op — førte Battet tilbage og svingede fremad! —

Et let Knald — han havde ramt Bolden rent. Højt over Markspillernes Hoveder susede den haarde Kugle. Et Hurra lød fra Grænsen.

„Sekser — seks Points!“

Svend Børge tørrede Sveden af Panden. Der manglede kun een Bold i overen, i den sidste over — saa vilde Tiden være udløbet. — Kasteren var meget nervøs. Han tøvede. Saa kom det. —

Svend Børge fortalte bagefter til Kammeraterne, at han havde lukket Øjnene og blot svinget Battet. — Han ramte Kuglen. Den pilede med mægtig

Fart over Grønsværen til Grænsen. Kom den over, betød det fire Points, blev den stoppet, kunde de kun naa at løbe to! En Nordbyspiller stormede over Græsset — han kastede sig saa lang han var, men naaede ikke Kuglen, der sagtelig trillede under Snoren.

„Fire Points —!“

Et Hyl — et Hurra — og Kampen var endt med Sejr til Københavnerne. Spændingen var nu udløst, og alle, baade Med- og Modspillere, flokkedes om Svend Børge for at trykke han Hænder. Med et lykkeligt Smil tog Svend Børge mod det alt sammen. —

I Toget kom Hr. Poulsen hen til Svend Børge, der stod paa Forperronen, og tog hans Haand.

„Hvem ved, hvorledes det var gaet uden dig. Men jeg vil blot sige dig, at

du kan takke Aexl for, at du kom med; du taler jo nok selv med ham. — Og saa er der en ung Mand her, der gerne vil sige dig noget!“

Svend Børge nikkede. Hr. Poulsen gik, og et Øjeblik efter kom en Dreng ud til ham. Det var Georg.

„Svend Børge,“ sagde han og saa ned i Tremmegulvet. — „Jeg vil — jeg — Svend Børge afbrød.

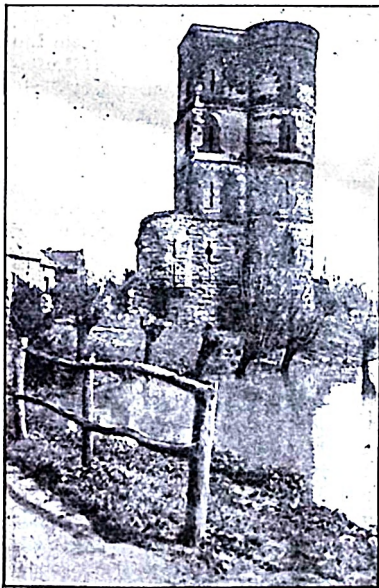
„Det er godt, gamle — — Georg — se her —!“

Georg saa op. En Haand var strakt frem mod ham. Han greb den og trykkede den haardt, meget haardt, men dog ikke haardt nok til at faa det lykkelige Smil til at svinde fra Svend Børges Ansigt.

Svend Børge var blevet Kammerat blandt Kammerater.

SØSPEJDER-JAMBOREEN I ANTWERPEN

Nu, da Sommeren nærmer sig og Træningen rundt om i Troppene til Deltagelse i Aarets store Søspegder-Begivenhed er i fuld Gang, kan nogle Billeder af de Steder, vi skal besøge til Sommer, sikkert have sin Interesse.

Rupelmonde,

Rupelmonde er en lille idyllisk By ved Schelden, særlig kendt som *Mercators* Fødested (enhver Søspegder kender fra Spkortet *Mercators* Projektion).

De belgiske Søspegdere er fortrinsvis Kyst- og Flodspegdere; de mange Kanaler og Floder begunstiger i høj Grad denne Form for Spegdersport, medens bl. a. Tidevandet og de vanskelige Kystforhold besværliggør Søspegdernes Færden paa det aabne Hav.

Antwerpen-Søspegdernes Station ligger ved den lille Flodby Zauvegarde i Nærheden af Boom ca. 25 Kilometer fra Hjemstedet; hvad vilde mon københavnske Søspegdere sige til at have Station oppe i Nivaabugten!

Skönner dansk Ungdom i det hele taget tilstrækkeligt paa, hvor god og let Adgang de har til det aabne Hav, — jeg tror det ikke, thi da vilde den i langt større Tal melde sig under Søspegdertroppene Landet over.

Søspegdere, vi vil fremad, og et godt Middel til at slaa til Lyd for vor Sag er en ærefuld Deltagelse i Søspegder-Jamboreen.

Jeg har anmeldt ca. 20 Søspegdere og 2 a 3 Førere, Kampen vil blive haard baade ved Udtagelsen herhjemme og Konkurrencerne i Belgien, vi kan ikke alle sejre, men vi maa og skal kæmpe — eventuelt tabe — med Ære; læg der-

for Alvor i Træningen og benyt til det yderste de 2 Maaneder, der er tilbage.

Søspegdere, Divisionen stoler paa, I vil gøre jeres bedste!

København, i Maj 1926.

K. V. Høyer.

Mercators Statue.

HVORLEDES SKRIVES

En Række Interviews

A. Chr. Westergaard.

Niels Meyn.

Torry Gredsted.

NUTIDENS DRENGEBØGER?

ved Niels Aage Svane.

Marius Dahlsgaard.

Gunnar Jørgensen.

Ungdommen læser nu om Stunder overordentlig meget, og den har derfor ogsaa Lov at kræve en Del. Vi har tidt her i Bladet beskæftiget os med Emnet Ungdomslitteratur, men vi er altid for største Delen kommet ind paa Resultaterne, mens et ret nærliggende Spørgsmaal som, hvorledes Nutidens Drengébøger skrives, er blevet forbigaaet. Maaske har ingen haft rigtig Interesse eller Mod nok til at gaa i Gang med Opgaven, der eventuelt vilde give en Del Meningsforskel til Kende.

Det vilde ogsaa være temmelig vanskeligt at give sig til at skrive om et saadant Emne kun paa egne Grundlag, i Virkeligheden er Spørgsmaalet jo stærkt individuelt, og det kan umuligt indfattes i en Afhandling, men for alligevel at faa Emnet frem til Debat, mener jeg, at man maa afkræve forskellige Forfatter typer en Udtalelse om Sagen.

En Kendsgerning er det imidlertid, at Ungdomsbøger meget tit skrives paa en forkert Maade. Begrebet at skrive for Drengene er gledet ganske ind i vor Industri, der „fabrikeres“ langt mere, end der skrives. Dette er ikke altid Forfatterernes Skyld, meget ofte ogsaa Forlagernes, som ligefrem tvinger den Forfatter, der bliver solgt mest i Handelen, til at producere mere end sundt. Hans Manuskript bliver trykt efterhaanden, som det bliver skrevet, og 14 Dage efter, at det sidste Punktum er sat, har vi Bogen med endnu fugtig Tryksværte. Dette Pres paa Forfatterne hæmmer dem ofte en Del, de faar ganske simpelt hverken Tid eller Ro til at behandle Emnet til Bunds.

Morten Koch har engang i et Interview udtalt, at der ingen væsentlig Forskel burde være paa at skrive for voksne

og for Ungdommen end maaske den, at man i sidste Tilfælde burde gøre sig betydelig mere Umage med Emnet. Han siger f. Eks.:

— Netop, naar man skriver for Ungdommen, bør man bestræbe sig for at yde det allerbedste, man formaar, det kan ikke blive godt nok.

— Vil De udtale dem om Sagen, har jeg spurgt den talentfulde Forfatter

TORRY GRESTED,

som er en af dem, der har skrevet de bedste Drengébøger. Skal man sætte hans Produktion i en eller anden Klasse bliver det indenfor de eventyrlige Rækker, og som saaledes absolut de bedste.

— Efter hver Bog, jeg har skrevet, fortæller Gredsted, har jeg tænkt: det blev den sidste, og jeg har følt mig lige som helt befriet; thi for mig i hvert Fald tager det Tid og tager ogsaa paa Kræfterne at faa skrevet en Bog færdig. Men saa en Dag kommer der pludselig listende en Antydning af en Ide, og den lader ikke en i Ro.

Det skete sidste Sommer, og Idéens Hjemsted var Korsika — „Banditternes“ Ø. Altsaa tog jeg herved, for det er mig en Nødvendighed at leve mig ind i de Forhold, jeg vil beskrive. Men saa skal der paa den anden Side heller ikke saa meget til, før Fantasiens Vinger folder sig ud. — Jeg kommer forbi den gamle romantiske Ruin ved den lille By Galeria, vel — saa flyttes en Del af Handlingen hertil, men Landskabet beskrives nøjagtigt, som det ser ud; jeg er paa Vildsvinejagt med en rigtig gammel Vildbasse af en komisk Faarehyrde, godt — jeg „bruger“ ham som Model, baade

hans Udseende og Maade at tale og tænke paa, men forlener ham saa iøvrigt med de Egenskaber, jeg vil have, en af mine Helte skal udstyres med. Kort sagt — mine Forstudier giver Livet mig efterhaanden af sig selv — jeg vil altid gerne have i hvert Fald det ene Ben paa Jorden, men paa den anden Side maa man heller ikke være bange for at gaa til Bunds i Livet og prøve lidt af alt.

— Og Deres Arbejdsmetode?

— Førend jeg sætter Blyanten til Papiret har jeg gennemtænkt hele Handlingen i alle dens Enkeltheder. Det er til Tider ikke altid lige morsomt at gaa rundt med Hjernen proppet saaledes — hverken for en selv eller ens Omgivelser, men anderledes kan jeg nu ikke arbejde. Og saa kun til sidst: hver eneste Linie i mine Bøger er skrevet i fri Luft — jeg har aldrig været Ven med et Skrivebord.

— Hos Torry Gredsted bliver det jævnlig kun til en Bog hvert andet Aar, men til Gengæld staar disse faa ogsaa betydelig højt. Hver eneste af hans Bøger indeholder netop saa meget reel Viden, at Bogen faar sit faste og bestemte Præg. Det solide Grundlag gør sig gældende i et og alt.

Man kan saaledes ikke kalde Torry Gredsted en Massefabrikant, og dette gælder i samme Grad Forfatteren Adolph Stender. Han stiller sig paa en Maade jævnsidet med Gredsted, men paa anden Maade saa fuldstændig forskellig. Han arbejder meget med sine Bøger og udsender kun en ny gennemgaaende hvert andet Aar, men han holder af sit Skrivebord og optræder saaledes noget mere i Retning af Digter. Hos ham kommer det indefra, mens Gredsted i nogen Grad

lader sig paavirke af Omverdenen og bruger levende Modeller; mens Tilfældet hos Stender er det, at

PERSONERNE SKABES

Adolph Stender udtaler:

— Bogen gror sin stille Vækst i én, langsomt skyder den op, man er ikke selv helt Herre over, naar man er i Stemning til at skrive, der kan gaa Dage, Uger, hvor man ikke sætter Pen til Papiret, man lever sammen med sin Bog, ligesom den lever i én, man er i sin Bogs Stemning og Milieu længe før, og i hvert Fald noget efter, at man har skrevet den.

Ja, saadan tror jeg, at den rigtige, den *fyldte* Forfatter skriver sin Bog, enten han saa skriver for voksne eller for Ungdommen.

— Fra Stender kan vi føre Traaden videre med Sammenligninger og Afveksligninger nemlig til Forfatteren *Gunnar Jørgensen*. Ingen af dem har noget egentlig Grundlag, det Øjeblik Bogen paabegyndes, hos begge skal Personerne efterhaanden vokse frem. Men med Hensyn til Produktivitet er der jo temmelig stor Forskel, saaledes at *Gunnar Jørgensen* udsender 5 Bøger, mens Stender een.

GUNNAR JØRGENSEN UDTALER:

— Hvordan jeg skriver mine Bøger? Tja — det kommer af sig selv, naar først jeg faar begyndt. Jeg aner saamænd ikke, hvordan Personernes Skæbne vil udvikle sig, naar jeg sætter Pen til Papiret. Jeg samler ikke paa Vittigheder eller skriver mine Smaaoplevelser op — selv om jeg har mange af dem i Dagens Løb her paa Kostskolen! Jeg gaar ikke rundt og „finder“ Personer til mine Drengbøger — det gør man ikke blandt sine gode Venner — men derfor kan det jo godt være, jeg ubevidst kommer til at flette enkelte „levende“ Smaatræk ind hist og her. — Jeg arbejder bedst, naar jeg har lukket min Dør — sat et Skilt op med „Adgang strengt forbudt!“, „Hunden bider“, „Gaa stille paa Gangen!“ — eller i Ferierne. Kniber det med at faa Handlingen i Gang, tænder jeg min Pibe og gaar Tur i Skoven — eller cykler —. Jeg er eddikesur og gnaven, saa længe jeg skriver de morsomme Kapitler i Bøgerne — ikke rar at komme nær!

PAA 3 DAGE

— — *Gunnar Jørgensen* skriver saaledes sine Bøger temmelig hurtigt, men han overgaas i den Retning dog langt af *Niels Meyn*, der vel nok er den af vore Ungdomsforfattere, der skriver sine Bøger hurtigst. Han skulde f. Eks. engang flytte, men var i Øjeblikket i Penge-trang. En herværende Forlagsboghandler reddede imidlertid Situationen for ham ved at udbetale ham Forfatterhonorar paa den Betingelse, at han inden 3 Dage indleverede et Manuskript til en Bog. 3 Dage efter var Bogen færdig.

SAMTALE MED NIELS MEYN

— Hvorledes bliver Deres Drengbøger til, Hr. Meyn?

— Ja, det er nu en længere Historie. —

— Allerede som Dreng studerede jeg med stor Interesse, hvad jeg kunde faa fat i af Litteratur om Orienten. I Aarenes Løb skaffede jeg mig et Bibliotek paa et Par Tusinde Bind om dette Emne. Resultatet blev, at jeg efterhaanden helt helligede mig dette Emne, som gav mig den reelle Basis for mine Romaner. Men dette var dog ikke nok. En virkelig Bog skal ikke alene være underhol-

dende, den skal give Læseren noget. Skal man skrive en fantastisk Roman fra fremmede Tider og Lande, kræves der først og fremmest et Specialstudium af Folkeliv, Historie og Geografi og meget andet, indtil man har levet sig ind i Emnet. Saa begynder Personerne at vokse frem. Og der skrives Personskitser; hver eneste Figur skal staa fuldstændig helstøbt og afklaret i Forfatterens Bevidsthed, før han begynder at skrive Bogen — han skal være Ven og Kammerat med sine Personer, saa Forfatteren selv drager med paa deres eventyrlige Færd.

— Det er en Grundregel, fortsætter *Niels Meyn*, at Læseren ikke i første Række interesseres af Handlingen, men først gribes derved, at det er Personerne, der handler. Kunsten er derfor i første Række at skildre sine Personer saadan, at Læseren i den givne Situation er optaget af, hvad hver Person selv gør, og ikke hvad der sker med hver enkelt. Der maa gerne opstilles Idealer, og der maa gerne forekomme Skurke, men ligesom Helten ikke skal svæve over Skyerne, saaledes maa Skurken heller ikke være helt sort. Det er Mennesker, der skal gives og ikke uvirkelige Romanfigurer. Men samtidigt skal ogsaa selve Handlingen foregaa i naturlige Omgivelser. Hvad der kan være rigtigt beskrevet, skal være i Overensstemmelse med Virkeligheden, saaledes at Bogens Personer ikke optræder mellem Teaterdekorationer. Ægte Naturskildringer og Stemninger skal der til. Har man ikke tre Ting, er man ikke rigtig Forfatter: Evnen til at skabe levende Mennesker, Evnen til at give en levende og naturlig Skildring af Omgivelserne og Evnen til at skabe en sandsynlig Handling.

„PASTEURISERET BØRNE-LÆSNING“

Dertil kommer endnu et. Bogen skal have en bærende Tendens, der kan paavirke de unge Læsere i en sund og rigtig Retning uden at prædike Moral eller være docerende. Det er ikke nok, at en Bog er uskadelig. En stor Del af vore Børne- og Ungdomsbøger er saa usigelig negative. Man kunde fristes til at benytte Betegnelsen „pasteuriseret Børnelæsning“. Dette Princip anvendes desværre i højeste Grad, naar den klassiske Litteratur „bearbejdes“. *Jules Verne*, *Marryat* og *Cooper*, bliver lemlæstet

Husk
Københavnerdrengenes
Teltlejr

paa den skammeligste Maade. Man beskærer og forkorter og tager al Friskheden og Virkelighedspræget bort, og det færdige Produkt proppes paa Flasken.

— Jeg synes, man kan give Niels Meyn Ret i hans Udtalelser — delvis, idet jeg mener, at hans Planer er udmærkede, men om han selv overholder dem, er vist et Spørgsmaal, i hvert Fald kunde Beretningen om Bogen; der blev jasket ned paa 3 Dage, give Anledning til en Del Tvivl.

Niels Meyn skal efter egne Udtalelser have faaet megen Anerkendelse for Bøggernes reelle Viden, det samme gælder Forfatteren *Marius Dahlsgaard*, hvor Tilfældet imidlertid er kategorisk. Forfatteren har gennem en Aarrække udsendt en Mængde Ungdomsbøger, deriblandt en udmærket Serie historiske Romaner. Jeg har derfor ogsaa henvendt mig til denne, der synes at have en Del Erfaring paa Omraadet.

UDTALELSE FRA MARIUS DALHSGAARD:

— Hvordan jeg skriver mine Drengébøger?

Det var dog et forfærdeligt Spørgsmaal at stille mig! — Jeg vilde meget hellere have givet en Forklaring paa, hvordan man rejser en Njdmast, naar Rigningen er blæst ud af Skuden.

Men det bryder „Spejdernes Magasin“ sig vel ikke om at faa at vide? Jeg er ellers til Tjeneste.

Min Arbejdsmetode er vistnok ikke-synderlig original. Jeg gaar med Idéen i lange Tider, og jeg kan slet ikke komme af med den; den skal og vil frem. Den ligefrem presser paa. — Nu vil De selvfølgelig ogsaa vide, hvordan jeg faar Idéen. — Ikke? — Den kommer oftest til mig, fordi en af mine Venner, hvad enten det nu er en af mine prægtige Dreng, jeg kender, eller en af mine jævnaldrende, der stadig pløjer Spen, og som jeg har kendt fra mine unge Aar, fortæller mig noget — et enkelt Træk, som lader mig ane en dybere, psykologisk Sammenhæng, en Historie, noget om en Kammerat o. s. v.

Stoffet ligger saa og gærer i mit Sind i Uger og Maaneder. Nu og da skriver jeg lidt ned, et bevinget Ord, et Indfald — set eller hørt, oplevet — en god Replik eller lignende. Jeg bruger den Lap Papir, der er nærmest ved Haanden, f.

Eks. en gammel Konvolut — min Kone siger, at jeg altid gaar med udstoppede Lommer — og saadan bliver jeg ved, til jeg en skønne Dag er saa ladet med Stof — og Lommerne ved at sprænges — at nu skal der tages fat.

Og saa, ja, saa sætter jeg mig ved mit Skrivebord og maler løs. Der er altid Pavser imellem, idet jeg aldrig lader mig henrive af den øjeblikkelige Stemning til at komme bort fra den een Gang lagte Plan. — Den maa følges, om Arbejdet skal lykkes, blive en Helhed. — Naar Udkastet er færdigt, bliver det nøje gennemgaaet — ofte skrevet om paa visse Steder — vendt og drejet, læst for — og kritiseret af min Kone og Datter. Til sidst maskinskriver jeg selv Renskriften paa „Corona“, det ottende Underværk. — Dette Arbejde er det festligste, og jeg tæller altid med Stolthed Arkene, naar Dagens Dont er endt, og det er paa Tide at tørne ind.

Det er mine egentlige Drengébøger, der bliver til paa den Maade. Mine historiske Romaner for den modnere Ungdom skrives paa en ganske anden og langt besværligere Maade. — Forud for dem gaar der et endeløst Slid af historiske Studier i Biblioteker og Arkiver. Ofte sidder jeg i Dagevis og stirrer paa Tegningen af et gammelt Skib for at finde ud af dets Rig og Indretning. I Holland har jeg vel faaet min største marine-historiske Viden. Vikingskibene i Oslo var jeg nær aldrig sluppet fra. Det var en Oplevelse. Men jeg har endnu ikke povet at benytte saa gamle Skibstyper i mine Bøger, og der vil gaa Aar, inden jeg faar Mod til at behandle et Emne, jeg længe har syslet med i ledige

Stunder. — Forarbejdelsen til „Helten fra Kongedybet“ tog to og et halvt Aar.

Dette var altsaa Arbejdsmetoden. — Lysten faar jeg fra Drengene selv. Jeg har dem jo om mig hver Dag.

* * *

Maaske vil de forskellige Forfatters Udtalelser virke noget i Modstrid med min Indledning, hvori Produktionen af Ungdomsbøger alt for meget skulde glide ind i vor Industri. Jeg maa derfor tilføje, at Udtalelserne kun stammer fra et lille Udvalg af de bedste Drengébogsforfattere, kikker man rigtig efter i Spømmene vil Resultatet i al Almindelighed blive i Smag med den Udtalelse, jeg sidst vil anføre, nemlig fra vor talentfulde og mest litterære Forfatter for Ungdommen:

A. CHR. WESTERGAARD

— Man stikker i et Par Tøfler, tager sin Pen, en Blok Papir — og saa tjærer man løs. Personer: Indianere, Spejdere, bloddryppende Vilde, modige, stolte Mænd eller Dreng. Handling: voldsomme Optrin — om disse bliver idiotiske, betyder intet. Helten indtager den ganske Verden med omliggende Bilande, maa dog helst inden Bogens Slutning tabe mindst det halve, at Bind II kan sættes i Gang.

Er Bogen færdig, læser man den omhyggeligt igennem, og rødmer man af Skam, bliver den en Knaldsucces. Finder man derimod, at den ved et Uheld er blevet menneskelig — skrevet ud af Livet — da maa man ikke vente andet Salg end det, der sker fra Boganmeldere til Antikvarboghandlere. —

KRÆFTSKADEN

ved Nutidens Produktion af Ungdomsbøger stammer meget derfra, at der trækkes paa Skuldren og rynkes paa Næsen af det at skrive for Børn, man kan daarligt være bekendt at forfatte for Ungdommen. Børnebøger betragtes af literære Personer kun som Skrævet; Fredrik Nygaard gav os med sin Bog: „Knægten skal paa Kostskole“ et ganske godt Bevis derfor.

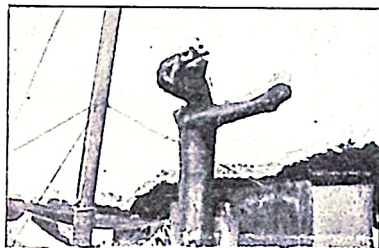
Ungdomslitteraturen er ikke som den skal være, nuvel, men i Stedet for at trække paa Skuldrene, maatte de, der har Evnerne, hellere se at gøre deres til en Forbedring. *Niels Aage Svane.*

China Charlie · Dramatisk Episode fra en Sommerlejr.

Bord, sammentømret af Vraggods —

Lejrens Totempæl.

„China Charlie“.

Sommernatten var lys og stille, Luf-ten var mild og lun, Fuldmaanen stod over Stevns hvide Klint. Vagtpo-sterne stod tavse og stirrede ind i det glødende Lejrbaal — to smaa formum-mede Skikkelser ligesom groet op af Jorden. Og smaa var de. Det var de mindste og yngste Rekrutter i hele den store Lejr.

Da knager pludselig en tør Gren inde i den mørke, dystre Skov. De to Ho-veder drejes med et Ryk om i Retning af Lyden, de smaa Skikkelser staar som lammede. — Lang og dyb Tavshed føl-ger — den kolde Sved springer frem paa Panden af dem: der kommer nogen listende i Skovbrynet. Sekunderne sy-nes dem som Timer. Da kommer ikke tyve Meter borte noget mørkt til Syne

Billederne er taget i 4. Vesterbro Sommerlejr.

— en Bulehat, en mørk Jakke, en Arm — der er ingen Tvivl: det er et Men-neske, der nærmer sig.

En Tyv, en Morder, en Røver, der vil overfalde Lejren og myrde og plyndre alle, farer det igennem de to Hjerner, der et Øjeblik har været lammede af Rædsel. Nej, det skal ikke ske, frisk Mod, vi er Spejdere og ikke bange for nogen Verdens Ting. Forsigtigt, halvt krybende, halvt listende trækker de sig tilbage hen til Tropsassistenternes be-skyttende Telt. „Kalle Johan, Kalle Jo-han,“ hvisker de derind. — Lyden af de sovendes dybe Aandedrag vedbliver

„Pyjamisterne“.

Paa Tur —

Lejren. (Bemærk Radioen!)

Lejrmusikken i fuld Virksomhed.

De lokale Havmænd.

Hjemad!

uforandret. Den ene af dem kryber ind og bøjer sig over en af Soveposerne der- inde og rusker i den. „Kalle Johan, vaagn, der er en Tyv i Lejren.“ Et søv- nigt Øje blinker forbavset fra Sovepo- sens Dyb, men et Øjeblik efter sætter Førereren sig op og kravler derpaa ud af Soveposen og hen i Teltaabningen. „Hvor er han?“ hvisker han. „Derovre i Køkkenteltet.“ „Stille,“ hvisker Kalle Johan, og de lytter.

Jo, rigtigt, ovre i Køkkenteltet er der nogen, der bevæger sig; der lyder en underlig Puslen derovrefra. „En Tænd- stik.“ Kalle Johan tager Flagermuslyg- ten, der staar ved Siden af Teltet, og tænder den. Modigt gaar han frem, og de to smaa følger lige i Hælene paa ham. En mørk Skikkelse glider ud af Køk-

kenteltet med noget under Armen. Kalle Johan løber frem, og Manden vender sig om.

„Holdt, hvor skal De hen? Hvem er De?“ raaber Kalle Johan saa højt og skarpt som muligt og stikker Lygten op i Synet paa Manden. — En snærende Ed, et Klask, en Klirren af Glasskaar — og Lygten triller hen ad Jorden og slukkes. Men Kalle Johan er snarraadig. Hurtig river han Fløjten op af Lommen og slaar Alarm af al sin Kraft. Vagtposterne løber rundt til Teltene og snører dem op og kalder ind, søvndrukne Spejdere tumler ud og formeres paa en Linie og løber i Kæde hen over Engen efter Manden, der allerede er langt borte, og som nu med eet forsvinder. Kæden farer fra den ene Ende af Engen til den anden, men væk er han, sikkert sprunget over Gærdet, og løbet ind i Skoven.

Ophidselsen i Lejren er stor: der mangler to Franskrødd. — Vagtposterne maa Gang paa Gang fortælle, hvad de har set, og besvare alle mulige og umulige Spørgsmaal. Kalle Johan er Lejrens Helt. Han er dog mere rolig end de andre og udnævner straks de tre Patruljeførere, Rolle, Skrævestodder og Jonna, til Vagtkommandører for Resten af Natten. Disse tre Hædersmænd bevæbner sig med Knive, Økser, Spader, Lasso, Redningsreb og Lommelygte og forsikrer, at saalænge de holder Vagt, vil intet ondt vederfares Lejren.

Dog, da de andre er beordrede til Køjs, og man ikke længer hører Summen af Stemmer rundt om i Teltene, maa de vedgaa indbyrdes, at helt rolige følger de sig ikke. De vandrer ustandselig rundt om Lejren og lader deres Lommelygter lyse i alle mulige Retninger. Men da Rolle henter en stor Pose Bolscher frem, som de styrker sig ved, falder de snart til Ro og lægger sig til at sove midt paa Jordbordet med Bolscheposen imellem sig, mens det næste Vagthold nu tager sin Tørn. — — —

Lidt før syv næste Morgen vaagner Assistenten Levs, ellers Troppens største Syvsover, og ruller sig i sin Sovepose ud af Teltet. Morgenens er kølig og frisk. Solen staar allerede højt paa Himmelen. Duggen glimter paa Græsstraaene, og bag Klitterne kan man høre Bolgerne slaa mod Stranden. Fuglene synger, og Bækken midt paa Engen risler muntert af Sted — kort sagt, det er en herlig Sommermorgen.

Assistenten Levs gaber højlydt og smiler ved Tanken om Morgenbadet og Havregrøden. Der er intet saa pragtfuldt en Sommermorgen som et friskt Bad og bagefter en dampende Skude Havregrød.

Pludselig slaar det ham, at der er noget underligt ved de Vagtposter, der gaar og passer Havregrøden. Det er slet ikke de to smaa, som normalt skulde have Vagt, men derimod et Par store Knipler. Forbavset gaar han hen for at høre nærmere om, hvorfor de gaar der, men endnu mere forbavset bliver han ved Synet af tre lange Patrulje-

„Dudi“, yngste Mand i Lejren.

førere, der slumrer fredeligt Arm i Arm midt paa Jordbordet, mens en Kæmpébolschepose staar lige bag den midterste Hoved.

„Hvad i Alverden er her foregaaet?“ udbryder den forbavsnede Fører. „Jo, ser du,“ siger Lange Maren, Troppens længste og mest rødhaarede Spejder — og saa følger hele Forklaringen. „Ikke jeg har hørt det fjerneste til det hele,“ bemærker Levs til sidst og ryster paa Hovedet. „Det var da Pokkers — en gemeen Tyv, der stjæler Troppens Brød. Hvis jeg altsaa faar fat paa ham, saa skal jeg lære ham —“, og han knytter Næverne i afmægtig Harme.

Dagens Samtaleemne er kun det eneste: det natlige Tyveri. „Fuldkommen som i „China Charlie“, bemærkede Levs, som kommer til at tænke paa

Daddy Steins Fortælling i Spejdernes Magasin. „Ja ja,“ siger Kalle Johan, „hvis vi faar Øje paa denne her „China Charlie“ en Gang til, skal han ikke undslippe os, det sværger jeg ved alle gode Lejraander.“

Rygterne om den natlige Begivenhed har ogsaa bredt sig til Ulvelejren, hvor de er blevet endnu mere fantastiske, end de var i Forvejen. Ulveungerne kommer og fortæller deres Fører med den mest højtidelige og troværdige Mine, at der har været en fæl Bandit i Spejderlejren i Nat, som har taget alt Troppens Brød, slaaet Kalle Johan til Jorden og saaret Nipper i Hovedet med sin Kniv. (Nipper — en anden af Assistenterne — ligger den Dag syg i sit Telt paa Grund af Ørebetændelse). Men, følger de til, de synes, det er Synd for Manden, at han skulde gaa sulten om, han kunde jo bare have bedt dem om noget Brød, saa havde de givet ham al den Mad, han kunde spise. — Troskyldige smaa Væsener, de Ulveunger, som endnu ikke har lært Livets Rænker og Ondskab at kende. —

Middagshvilet er ved at nærme sig sin Slutning. Spejderne ligger og døser i og udenfor Teltene. Førerne ligger i Skyggen af deres Bord og smaasnakker. Solen har passeret Højdepunktet paa sin Bane og staar nu i Syd-vest. Dog er det saa varmt, at Spejderne har smidt alt Tøjet undtagen Benklæderne, og Førerne ligger i Pyjamas, flere af dem endda kun med Benklæder paa.

Da kommer Kjeld Grubb, Roverføreren, løbende forpustet. Man kan straks se paa ham, at han har noget vigtigt paa Hjerte. Han staar et Øjeblik og støtter sig til Flagstangen, mens han aander dybt. Spejderne flokkes om ham. Alle spørger, hvad der er paa Færde. Kalle Johan maser sig frem: „Hvad er der i Vejen, Kjeld?“ „Jo, ser I, jeg var nede paa Trine — og saa saa jeg saadan noget borte — en Mand, der luskede omkring og saa morderlig mistænkelig ud. Mon det ikke er ham Tyven fra i Nat? Det kunde godt se ud til at være ham, han var saadan ret lille og med mørk Bulehat.“ „Selvfølgelig er det ham,“ raaber Kalle Johan, „hurtig, alle Mand op og følg mig, vi maa ned og fange ham.“

I Løbet af fem Sekunder er Lejren tom. Alle Spejderne farer i een stor, højrodet Klynge ind gennem Skoven,

mens Førerne tysser forgæves paa dem. Man nærmer sig Stedet, hvor Manden blev set. I en stor Kæde rykker Troppen frem. Førerne forrest; Assistenten Levs bevæbner sig med en Kæmpeknippel og sværger, at han vil tærse Livet ud af „den skallede Bandit“. — Men der er ingen. Spejderne kaldes sammen og sendes ud igen. Dæmpede Raab høres: Hvor er han? Har I ham? Længer til venstre med Jer. — Eftersøgningen er forgæves. Troppen samles atter.

Da høres med eet en Fløjte langt borte fra: tre korte, tre lange og tre korte Fløjt. „S. O. S.“, raaber Levs, „det er Flokføreren, der kalder, husk paa, der er ingen tilbage til at bevogte Lejren. Maaske er Manden nu i Lejren.“

„Tilbage,“ brøler Kalle Johan af al sine Lungers Kraft, og hele Flokken med Levs i Spidsen styrter tilbage til Lejren. Levs løber hurtigt, og han er første Mand i Skovbrynet — et hastigt Blik — nej, der er intet i Lejren og heller ikke i Ulvelejren, men hvor da? Hans Blik søger langs Skovbrynet paa den anden Side af Engen — og der, derovre staar en lille firskaaren sort Skikkelse og vinker med noget i Haanden. „Fremad, Dreng,“ raaber Levs og sætter efter ham. Skikkelsen forsvinder i Skoven, men nu har Troppen set ham og er paa Sporet efter ham. En stor Kæde dannes og farer gennem Skoven, og først ved Grantykningen inde midt i Skoven standser den. Hvad nu? Det er umuligt at finde en Mand i en Grantykning. Men Kalle Johan ved Raad. Tykningen omringes paa alle Sider, og nogle af Spejderne trænger derind. Forvirrede Raab lyder derinde fra, og Spejderne udenfor følger spændt Begivenhedernes Gang. De staar ligesom Jagthunde, der har lugtet Vildtet.

Blandt dem, der er trængt ind i Tykningen, er ogsaa Ove Barben. Han har et Par smaa Spejdere lige bag sig, og til venstre for ham bag nogle høje Graner mæser Kjeld Grubb sig frem. Ove maa indrømme over for sig selv, at helt modig er han egentlig ikke ved denne Fremtrængen. Tænk, hvis han mødte Tyven, og denne slog ham ihjel. Det risler ham koldt ned ad Ryggen ved Tanken derom.

Men hans Tanker afbrydes brat — for lige foran sig ser han en sort Skikkelse sidde sammenkrøbet, og der er

ligesom et Glimt af Mord i Mandens Øjne. Ove staar som ramt af Lynet, hans Hjerne arbejder med feberagtig Hast. Det lykkes ham med en Kraftanstrengelse at beherske sig, og han

Opsang

til vor Søndrejse.

*Vort Hus er bygget et Sted i Nord,
hvor Sneens Skyer om Vinteren fjerer;
vort Telt blev rejst ved den klare Fjord,
hvis Vande vipper for vaade Byger.*

*Men se, nu svimler det saligt, sødt
for hver en Yngling, som Mulden træder,
thi Solen flimrer med gult og rødt,
og Hjærtets Strænge i Jubel græder.*

*O, himmelsalige danske Vaar,
som gyder Guld over trætte Øjne,
du læger tusind forborgne Saar;
de Fugle kommer, som længst var fløjne.*

*Saa flyver vi da en Dag mod Syd,
de hvide Bjerge med Fryd imøde;
mod Øret gipper en gammel Lyd
af Rhinen... Rhinen, hvis Brus ej døde.*

*To Ungersvende fra fremmed Land,
af nordisk Æt, men med Trækfugls
Længsel —
de vandrer bort fra en hjemlig Strand,
fra Dagligdagens tunge Trængsel.*

*Se, Solen sejler bag Himlens Skyer,
og Dagens Timer er Guld og Glæde;
vi gaar mod Skove og fjærne Byer,
der møder Øjet i spraglet Kæde.
Sv. Aage Hansen.*

bøjer til Siden hen mod Kjeld Grubb i Stedet for at gaa ligefrem.

Da rasler det i Granerne, og Manden kryber frem mod Ove, og — Luften genlyder af et ørespønderrende Rædsels-hyl: „Kjeld Grubb, Kjeld Grubb.“ Det lyder, som naar en Gris bliver stukket paa Slagtebænken, og alle Spejderne udenfor Tykningen gys og tænker: Aa, den Stakkel. Med nok et Hyl naar

Ove frem til Kjeld Grubb og kaster sig i Armene paa ham. Nu opdager ogsaa de to smaa Spejdere Tyven og staar som fastnaglede til Jorden, hvide i Ansigtene af Rædsel, med Tungen klæbende fast til Ganen og ude af Stand til at skrike eller røre sig af Pletten.

Med en Ed farer Manden forbi dem lige ud af Grantykningen og hen til en stor Eg og standser, idet Spejderne omringer ham fra alle Sider. „Ka I skruppe af, I snottede Spejderunger,“ hvæser han. De tør ikke nærme sig, men da kommer Levs farende med løftet Knippel: „Nu skal du faa din Bekomst, din sorte Rad,“ raaber han, „overgiver du dig?“ „Ja,“ raaber Manden.

Til alle Spejdernes Forbavselse sænker Levs Knippen, giver „Tyven“ Haanden og siger: „Naa, den klarede du jo fint, Arne.“ „Ja, synes du ikke,“ siger Tropsføreren nu og tager Bulehatten af og hilser smilende rundt til alle Sider. „Det er nok lidt af en Overraskelse for d'Herrer at se mig i dette Kostume.“ „Er det dig, Arne,“ lyder det fra alles Læber. „Ja, vilde I ikke tro det?“ smiler Kalle Johan med sin bekendte Skælm i Øjet, „og det var ogsaa ham i Nat; denne Øvelse har vi Førere lagt for en Maaned siden. Vi var enige om, at denne Dags Program skulde byde paa noget helt ud over det sædvanlige, og saa fandt vi paa dette her.“

Men Spejderne var alligevel en Del slukrøede, da de vandrede tilbage til Lejren, til Gengæld morede Førerne sig saa meget desto bedre over at have trukket hele Troppen ved Næsen.

I Lejren oprettedes straks et Regiment af „Pyjamister“ med Kjeld Grubb som Chef, og Fangen „China Charlie“ førtes saa i Triumf op til Ulvelejren og forevistes. —

Solen var nu ved at gaa ned og stod blodigrød ude over Møen, der skimtedes som en smal Stribe i det fjerne. Kølkenilden buldrede, Aftensmaden dampede, og fem og tredivs sultne Spejdere gik løs paa den med Kæmpeappetit. Snart efter tændtes Lejrbaalet, og dermed endte denne begivenhedsrige Dag i Lejren ved Stevns hvide Klint, ved det blaa Hav og den mørke Skov, paa den grønne Eng, hvorigennem Bækken rislede muntert.

København, den 16. Marts 1926.

Svend Erik Levy.

NÆRUM-SPEJDERNE BLEV EN FLOT NUMMER 1

Københavnredrengenes Teltlejr sikret. — 2. Gentofte Trops store Gave.

Nyt om Indsamlingen. — Bidrag modtages stadig.

ET SMUKT TRÆK

Skipper Klements Trop i Aalborg modtog for nogen Tid siden en haandbroderet meget smuk Lysedug, som Giveren, en Dame, ønskede bortloppet til Fordel for Københavnredrengenes Sommerlejr. Fruen har en Søn, der for mange Aar siden var Spejder i 1. Aalborg og nu er amerikansk Spejder. Han abonnerer paa „Spejdernes Magasin“, og hans Moder følger stadig gennem dette Blad vort Spejderarbejde, hvad der her har givet sig Udslag paa en saa smuk Maade.

Lysedugen er bortloppet og indbragte 25 Kr., der er tilsendt „Københavnredrengenes Sommerlejr“.

TRE ULVEUNGER

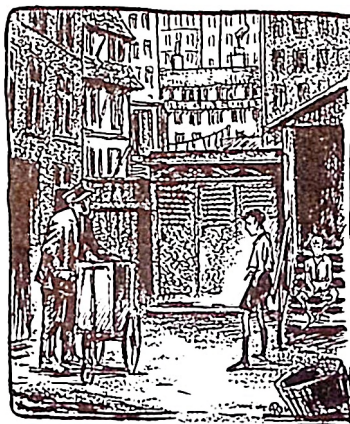
fra 1. Nærum Flok har sendt os Kr. 10,00 af deres egne Sparepenge. Tak, Ulve — gid mange havde gjort som I!

NOGLE PIGESPEJDERE

har som Sct. Georgs-Good-turn sendt os 5 Kroner.

EN STOR GAVE.

Fra 2. Gentofte Trop har vi haft den Glæde at modtage hele 62 Kr. — et Overskud fra en Fest.

Tegning af Asger Riber.

1. NÆRUM TROP

afholdt — som andet Steds nævnt — en stor Spejderdag d. 9. Maj sammen med Pigespejderne i Nærum. Vejret var ikke straalende, men takket være de to energiske Tropsførere, Frk. Hare og Hr. Gunner Christensen, samt de flinke Spejdere og Spejderpiger indbragte Da-

gen saa stort et Overskud, at Troppene kunde skænke Teltlejren

230 Kroner.

Denne smukke Gave sikrede Lejren og blev det store Lyspunkt i Indsamlingen, som — ufattelig af hvilken Grund — er gaaet lidt trevnt.

BRAVO, 4. NØRREBRO!!

4. Nørrebro Trop tilbyder at tage 8 Københavnredrengene med i Sommerlejr i 8 Dage.

Vi har endvidere modtaget:

Ernst Voss, 1. Nærum	2 Kr.
Hans Frede Petersen, 1. Nærum, 15 ..	„
„Viberne“	5 „
Sch.-Chr., Aalborg	5 „
Valde, St. Hedipge	2 „
Ørn, Sorø	2 „
„Vikingerne“	10 „
„Gjøgnerne“	10 „
„Stilk“, 2. Svendborg	5 „
× Roskilde	3 „
2. Sct. Georgstrop	8 „
Skipper Klements Trop, Aalborg, 15 Kr.	
Jørgen Hansen, 1. Nærum	2 „
Axel Rasmussen, 1. Nærum	5 „
Tropsfører Gunner Christensen 30 ..	„

Japanske Skolebørn.
Dreng og Pige.

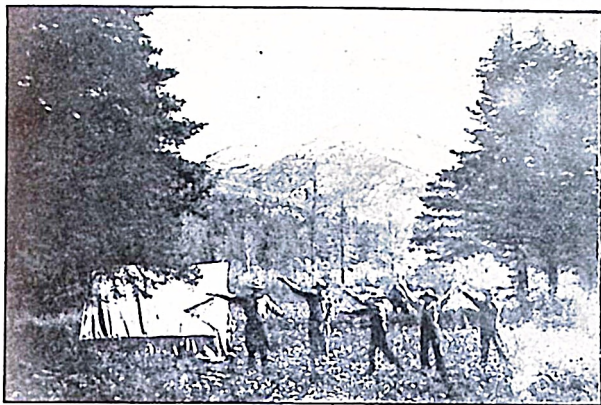

Omkring Bjørneburet —

Boys' life Brigade,

—≡ FIRE BILLEDER FRA CANADA ≡—

Vi bringer her fire pragtfulde Billeder, sendt af en gammel dansk Spejder, P. Carøe, Canada. I flere Aar har han været Fører for en Flok raske kanadiske Spejdere — og naar I ser disse Billeder, vil I jo nok forstaa, at Spejderlivet derved har Betingelser for at blive noget ikke helt almindeligt. Tænk jer en Spejdetur paa Hesteryg — hvem af jer gad ikke være med? Har nogle af jer Lyst til at korrespondere med hans Dreng, saa skriv til P. Carøe, Innisfail, Alta, Canada.

u nærmer Eksamen sig! Imødeset med Frygt og Spænding, Regnskubets Dag staar for Døren. Nu afgøres det spændende, om Aarets smaa Forseelser i Retning af Dovenskab o. l. vil faa Eftervirkninger eller ej. Der repeteres allerede nu paa Kraft, Cicero's Taler, Logaritmer, den tyske Grammatik og alt det meget andet, der trænger til Eftersyn. Drengene gaar og ser blege og forlæste ud, der er en ligefrem Eksamensmæthed over hele Byen.

EKSAMENSLEJR

Men nu vil jeg give jer et godt Raad: Tag i Lejr, snør Ranselen, tag Skoletasken med, og drag saa i Lejr. Slut jer sammen en tre, fire gode Kammerater og find et roligt Sted, hvor I kan slaa jeres Telt op, lave jeres Mad og — læse. Der er intet Sted saa vidunder-

ligt at læse, som i den frie Natur. Der er Stilhed og Skønhed. Er I ikke lejr-vante, saa bed et Par af Spejderne om at tage med og hjælpe jer, det gør de sikkert, thi I ved jo: „a good turn every day“. Naar I saa er kommet derud, indretter i jeres Lejr og repeterer forpvrigt sammen, kun afbrudt af Madlavningen, og saa vil I ved Lejrbaalet om Aftenen kunne sidde og se tilbage paa et godt Dagværk.

Lejrsportsmand.

Redigeret af R. Feldbeck Christiansen, Landemærket 3, Kbhvn. K. Tlf. 10909.

DE DANSKE SØSPEJDERE

Formand for Divisionsraadet: Kaptajn K. V. Hoyer, Gl. Kongevej 80, V. Tlf. Vester 3356.

Divisionschef: Spløjtnant K. Dahl, p. T. Fiskeriinspektionsskibet „Diana“, Brevpostkontoret, København K.

KØBENHAVNS 1. TROP.

Troppen har i April og Maj Maaned haft travlt med at klargøre Gringo og Fartøjerne til de tilstundende Sommer-ture; endvidere er de Søspejdere, der har Haab om at komme med til Antwerpen, blevet udtaget til de forskellige Konkurrencer, hvori de skal deltage, hvorefter der har været trænet ret kraftigt.

G. Bruhn.

II. KØBENHAVNS SØSPEJDER-TROP.

Søndag den 16. Maj hejstes Kommandoen paa Fartøjerne. Vi er meget sent paa den i Aar, men Grunden er jo lige-til: store Arbejder er udførte. Vi er glade for, at alt er færdigt, saa vi endelig kan kaste os over den søspejder-mæssige Uddannelse, som har maattet hvile alt for længe. Troppen er i god Fremgang, og det varer sikkert ikke længe, før vi maa stoppe op for al Til-gang.

A. Eriksen,
Vævergade 1, 2.

SVENDBORG TROP.

Troppen er begyndt paa Træning til Søspejderjamboreen i Antwerpen og træner flere Aftener om Ugen paa Byens Stadion i Løb og Spring under Ledelse af Byens bedste Idrætsmand, Journalist Toft.

Om Søndagen trænes i Signalering under Ledelse af Tropsfører.

Træning i Svømning vil blive paabegyndt, saa snart Vejret tillader det, og vil blive ledet af Kommunalærer Henriksen.

Træning i Roning vil blive paabegyndt, saa snart vi kan faa fat i et Rofartøj, hvilket Tropsraadet for Tiden arbejder paa. Træning i Roning vil

For fulde Sejl —

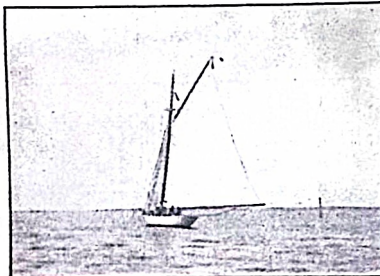
blive ledet af Tropsføreren. Træning i Sejlads med Rofartøj vil blive ledet af Tropsføreren med Støtte af Tropsraa-dets Formand, Navigationsskolebestyrer Tuxen.

Niels Christensen,
Tropsfører,
Adr. Møllergade 46. Tlf. 487.

SØSPEJDERTROPPENE I PROVINSEN.

Vi mangler denne Gang nogle Linier fra Aarhus, Aalborg, Randers, Skovs-hoved og Stege; vi længes efter at høre, om der er Liv. Kom nu med noget spæn-dende i næste Nummer.

Red.

Smaa Vink af en erfaren Tropsfører.

Orden er en af Sømandens største Dy-der, „Hver Ting sin Plads og alt paa Plads“ er et Ordsprog, som enhver Søs-pejder bør følge.

Hurtighed og Akkuratessse er af stør-ste Vigtighed; men endnu vigtigere er det altid at holde sig fast; gaar du til Vejrs eller skal bjerger Sejle, saa tænk først paa din Sikkerhed (Safety first) og dernæst paa Sejlet.

Vær aldrig angst, eller er du det, saa vis det ikke; det svækker kun dine Kam-meraters Mod og hindrer al hurtig og fornuftig Omtanke. Støl paa din Fører og adlyd ham blindt, saa vil der i de fleste Tilfælde ikke være Grund til Ængstelse.

Vær aldrig pibet eller sær. Sølvet er ikke altid Solskin, men mange Gange haardt og svært.

Vis dig som en Gut, der kan staa for alt, ogsaa om det synes dig uretfærdigt i Øjeblikket. Har du fortjent en Irette-sættelse, saa tag den uden at komme med en hel Masse Undskyldninger.

Sov aldrig paa din Vagt, særlig ikke om Natten, naar du har Udkig. Husk, dine Kammerater sover i Tillid til, at du vaager. (Mange Spølykker er skete ved, at Udkiggen har sovet).

Skærm dit Fartøj mod al Overlast og sørg for at være saa skaansom som muligt med Sejl og alle Grejer. Husk, at en enkelt Søspejders Ligeegyldighed kan sætte en Plet paa alle andre Søspejdere.

Gør din Pligt saavel i Fartøjet, for din Fører som for dine Kammerater, og husk, at det er en daarlig Søspejder, som kun tænker paa at nyde uden at yde.

Hold din Trops gode Rygte i Ære, hvor du end færdes. Husk, at det er svært at opbygge, men let at nedbryde.

Naar du engang forlader din Trop eller taber din Interesse som Søspejder, glem da ikke de gode Minder og Op-levelser eller de andre Goder, du har nydt som Søspejder. Husk, der var en-gang, da ogsaa du syntes, at kun Søs-pejder var der noget ved at være.

A. Eriksen.

Redigeret af Esther Muus, Lyngbyvej 215, Hellerup.

ULVEUDSTILLING

Søndag den 25. April 1926.

I „Sjølun 1“s Selskabslokaler aabnedes Søndag den 25. April Kl. 11½ Absalonkolonnens nydelige Ulveudstilling. Efter at have takket Kolonnens Førere for det store Arbejde, de havde udført, og udtalt Haabet om, at Udstillingen vilde gavne Ulvesagen, erklærede Divisionsraadsformand, Hr. Muremester Harald Petersen Udstillingen for aabnet. Derefter traadte Ulveungerne an og stod fulde af Spænding og ventede paa at høre, hvilke Resultater de høje Dommere, Baloo og Raksha, var kommet til. Divisionsformanden foretog Præmieuddelingen. Vinderne var:

I Afdelingen for Ulve over 11 Aar: Niels Tygesen, 1. Absalon, der fik et flot Kompas, og Svend J. Mortensen, 2. Absalon, der fik Diplom.

I Afdelingen for Ulve fra 10—11 Aar: Preben Beck, 1. Absalon, der fik en vældig Feltflaske, og Marius Nielsen, 4. Absalon, der fik Diplom.

I Afdelingen for Ulve fra 8—10 Aar: Erik Jacobsen, 4. Absalon, der fik et Spisebestik, og Jørgen Rex, 5. Absalon, der fik Diplom.

Da Ulvene efter endt Spænding havde givet deres Lettelse Luft i et rungende Ulvehyl, kunde man endelig begynde at se sig om. Og der var nok at se! Radioapparater, Broderier, Løvsavsarbej-

der, Lakarbejder, Tegninger, Børster, Kurve og Koste — ja, der var vist ikke det, der ikke var! I Fremtiden ved vi altsaa, hvor vi kan henvende os, hvis vi mangler noget. Vi gaar bare til Absalonkolonnen — der laves alt, og det laves godt.

KØBENHAVNS AMTS DIVISIONS ULVETURNERING

Ved K. A. D.'s Foraarsturnering, der fandt Sted St. Bededag og følgende Lørdag, var der arrangeret en særlig Turnering for Ulveunger med Tropsfører Frellesvig til Turneringsleder. Der deltog Hold fra St. Jørgen Flok, Charlottenlund Flok og G. U. F. (1. Gt. Trop).

Ulveungerne deltog først i Divisionens Aabningsparade, hvorpaa de straks gav sig i Lag med at bygge Hytter, hvilken Øvelse gav dem rig Lejlighed til at vise deres mere eller mindre fortrinlige Egenskaber. Ved denne Lejlighed blev der dog presenteret et usædvanlig godt Stykke Arbejde af alle Hold. Kun nogle havde ikke været forsigtige ved Valget af

Plads til Hytten, idet de havde anbragt den midt i en Grøft. — Efter dette blev Holdene sendt ud paa Skattejagt, denne blev imidlertid kun gennemført af ca. 1½ Hold. — Derefter Sporing, der trods det, at den var vanskelig, blev gennemført af alle Hold paa meget kort Tid. — Saa skulde hvert Hold raabe Ulvehyl (i dette var en civil Ulvefader Dommer). — Endelig sluttede Dagen med en særskilt Konkurrence i Tovtrækning. I denne vandt Charlottenlund.

Søndagen var helliget Enkeltmandskonkurrencer til Fordel for de respektive Hold. Dagen begyndte med Eksamination i Flaget, dernæst Orientering (finde Nord og lign.). Saa fulgte Eksamination i Ulveloven (spørgelig mange Ulve havde en højst mærkværdig Forestilling om, hvem „den gamle Ulv“ var.) Efter dette fulgte en Kimsleg, her viste Ulvene, at de forstod at bruge Øjnene. Tilslidst skulde Ulvene vise, hvad de kunde i Knob.

De to Timer, vi havde til overs før Paraden fandt Sted, benyttede vi til Indpøning af forskelligt i Fællesskab (Ulvehyl og Ulvelege). Det er nødvendigt at tilføje, at Humøret oven paa Dagens Spænding var højt uden dog at gaa over Stregen.

Ved Paraden hvor alle Spejderne og Ulvene deltog, blev Resultatet, at St. Jørgen blev Nr. 1 med 8,75. GUF. Nr. 2 med 8,54 og Charlottenlund Nr. 3 med 8,44. Helge Pescettini.

»Laset Rak« findes Side 32.

K. A. D.'s Turneringsulve. — Indsendt af Skolebetjent Christiansen.

Fotografi- Rammer

EMIL L. OLSEN
SKINDERGADE 22
TELEFON BYEN 3192

FOTO-ARTIKLER

Enhver Spejder bør have
et Kamera

Største Udvalgt Gratis Vejledning

A. LYKKEBERG
Axelborg Telf. 10769

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Rønne
naar De kober Søbr
Dette morsomme lille Mærke er
Garantien for, at De faar den
rigtige

Worning & Petersens
Xeroformsæbe
Overalt — over alt!

I Lejren

bør altid benyttes

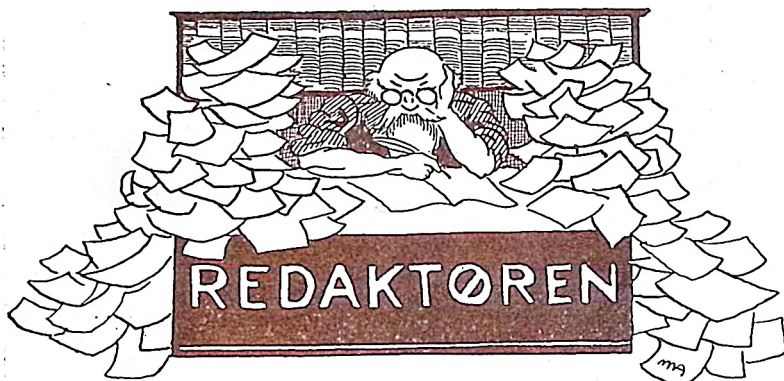
WOLFF & ARVÉ's

Leverpostei • Kødretter • Fiskeretter

Faas hos alle Købmænd.

Cloëttas Chocolade

faas overalt
Fineste dansk Fabrikat

NÆRUM KOSTSKOLE. NÆRUM
Telefon: NÆRUM 143

Spm.:

De bedes venligst gennem Brevkassen oplyse mig om, hvad der er blevet af Bornholmsdivisionen? Lader Korpset uden videre Bornholmerne forblive i Dvale?

S. J. S.

Svar:

Der findes en Trop i Rønne. Den staar direkte under Korpset — men lader forøvrigt meget sjældent høre fra sig.

Spm.:

Kære old Greis?

- 1) Hvorfor læser Kineserne deres Bøger bagfra?
- 2) Hvilken Melodi hører til Nr. 18 i „Lejr- og Spejdersange“?

Svar:

- 1) Ellers vilde de begynde med Slutningen af Bogen — og det er ikke saa heldigt.
- 2) Der findes en Melodi af G. Foss.

Spm.:

Kære Redaktør!
Du som hjælper saa mange, vær det ik-

ke muligt, at du kunde hjælpe mig til at faa følgende Numre af „Vor Ungdom“, da det er de eneste Numre, jeg mangler, for at faa alle Aargangene komplet, nemlig:

1. Aargang, Nr. 5, Februar 1917.
2. Aargang, Nr. 1, Oktober 1917.
3. Aargang, Nr. 4, Januar 1919.

Med Spejderhilsen
Paul Børge Spørensen,
Herluf Trollesg. 25,
København K.

Svar:

Vi lader Spørgsmaalet gaa videre til vore Læsere.

Spm.:

Kære gamle Bedstefar!

- 1) Hvorfor har Korporalen ikke Hattemærke?
- 2) Hvor kan man faa engelske Spejderhaandbøger, som er oversat paa dansk?
- 3) Ved meget Skidt hænger der Fluer.
- 4) Jeg har en Søster, som er meget drillesyg, vil Du ikke fortælle mig, helst inden næste Aargang, om det er forbudt at smække saada nen Tingest et Par

VERDENS BEDSTE LOMMELAMPE-ELEMENT.

Hvorfor! revner Overlæderet?
Fordi Deres Skocream har været fabrikeret af Sæbe, Potæske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!
Det er ren Voxsvarte, saa revner Læderet aldrig. — Saa har De: **Altid blanke Støvler. Aldrig vaade Fødder.**
A/S Nordisk Blacking Comp. Lærkev.11. Tlf. 5092-12687.

Faas overalt.

Husk
København-
drenge-
Teltlejr

Dansk Spadserefodtøj. Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at forlange danske Varer. Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske. Se altid efter, at Æskerne bærer „Dansk Arbejde's Mærke.

Foreningen af kbh.v.s Skotøjsfabrikanter

Dansk Selskabsfodtøj Dansk Hjemmefodtøj

varme Ørefigner? Bemærk: hun er 1½ Aar ældre end mig.

Paa Forhaand Tak for Svarene.

En venlig Hilsen fra

Fatter her.

Svar:

1) Vi har spurgt Korpsets Kontorchef. Hans Svare lød: Vil du gerne ligne et Fastelavnsris?

2) Forsøg i Depoterne.

3) Tak for Oplysningen. Saa ved vi det.

4) Vi vil nødig blande os ind i Familiestridigheder og gaa derfor ikke besvare Spørgsmaalet. For øvrigt hedder det ikke „ældre end mig“, men „ældre end jeg.“ Hvis du tror, jeg skriver dette for at drille dig, saa send kun „et Par varme Ørefigner“ (for en Sikkerheds Skyld i anbefalet Brev — at ikke de skal gaa tabt!)

Spm.:

Højstærkede Gubbe!

1) Hvad kræves der for at blive Journalist?

2) Kan Fotos returneres, naar Porto vedlægges?

3) Udloves der stadig Præmie for Fotos?

4) Hvem vandt Harold Steins Konkurrence?

5) Kunde Fristen for Indsendelse af Bidrag o. lign. ikke udsættes lidt?

ed kolomægtig Højagtelse

Pløk.

Svar:

1) Det kan vi ikke sige. Der findes ingen lovbealet „Journalist-Eksamen“ — og det er ikke nok at kunne skrive en god dansk Stil.

2) Ja.

3) Af og til — ikke altid. Men du kan vel nok glæde dine Kammerater og sende Billeder — uden at faa Præmie.

4) Løsningerne ligger endnu ovre hos Harold Stein i Amerika — hvis ikke de er paa Vej hjem.

5) Nej. Bladet udkommer præcis d. 1. i hver Maaned, og det er ikke vor Skyld, hvis I først faar dem i Hænde midt i Maaneden — eller senere.

KORRESPONDANCE

De af jer, der har Lyst til at korrespondere med Spejdere fra Schweiz, kan skrive til: Gunnar J. Berg, Sanatorium Davos Dorf. Davos Dorf. Schweiz. (I maa kunne skrive Tysk).

Tysklands-Farere.

Vi har modtaget:

I April-Heftet findes et Spørgsmaal fra et Par Spejdere om Nattelogi paa en Rejse i Tyskland, og de nævner nogle Byer, de vil besøge, deriblandt „Schleswig og Flensburg“! — Kunde vi ikke blive enige om, at danske Spejdere kaldte disse gamle danske Byer for „Slesvig og Flensborg“, og at de her tog ind paa danske Steder. I Slesvig kan danske Spejdere let faa Lov at ligge om Natten paa nogle Sofaer i Salen i det danske Forsamlingshus „Slesvighus“ (som ligger lige overfor Hotel „Stadt Hamburg“), og hvad Flensborg angaar, skulde jeg tage meget fejl, om ikke Tropsfører Viggo Lausten fra „Flensborg Avis“ med Glæde anviser Logi. Tropslokalet i Flensborg er i Ungdomshjemmet i Mariegade!

A. L.,

Spønderborg.

JÆVN

Kolynos's jævne Konstans renses Tænderne virkningsfuldt, uden at skabe eller ridse. Der er ikke anvendt slibende Substanter for at give Tænderne kunstig Hvidhed.

Brug den paa en tør Børste.

KOLYNOS

TANDPASTA

Forlang udtrykkelig

ASP CYKLE- LYS.

Stemplet ASP i lyset
Det eneste rigtige
Cykellys der findes

KONDITOR

Henning Klenz — Torvegade 32 — Amager 4423
De bedste Kager, Chokolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

Fra Divisionerne.

FORAARS-TURNERING

Indsend
småa korte
Meddelelser
om Troppens
Liv til
Redaktionen
Nærum
Kostskole,
Nærum.
Telefon
Nærum 143

Bemærk Redaktionen's Telefon-Nr.
Nærum 143.
(træffes sikrest Kl. 5½-6½)

2. ODENSE TROP.

I Paasken laa Troppen i Lejr ved Frøbjerg Bavneshøj. Programmet var Træning til den kommende Kolonneturnering.

Lørdag d. 24. Week-end til Langesø, hvor Troppen fik den sidste Afpudsning inden Turneringen. I Bededagsferien deltog Troppen i Kolonneturneringen, og blev Nr. 3 med 90 Points. Troppen blev Nr. 1 i Spydkast over 15 Aar, Altmuligmandsopgave under 15 Aar.

Endvidere har Troppen købt en Mængde ny Lejrmateriale, saa den for Tiden staar som en af de bedst udstyrede Troppe indenfor Odense Kolonne.

Troppen tæller 40 Mand og 14 Ulveunger.

1. VEJLE TROP.

De sidste Maaneders Hovedbegivenhed har ubetinget været Lillebæltkolonnens Foraarsturnering, der afholdtes i Vejle 28. Marts. Troppen vandt her sine første Standerplader, nemlig som bedste Trop i sammenlagt Resultat og for Ambulance. Endvidere vandt Troppen to Konkurrencer i Femkamp og stod lige med 1. Fredericia i en tredje.

I Betragtning af, at Troppen kun er ½ Aar gammel, maa Resultatet betegnes som tilfredsstillende.

Nu haaber Troppen blot paa, at Laurbærerne ikke visnes til Divisionsturneringen i Ribe i St. Bededagsferien. Trop-

pen deltager heri med 30 Spejdere.

I Februar og Marts har Troppen holdt Samariterkursus med Rr. Knud Møller som Leder. Dumpeprocenten til Eksamen var stor.

Fastelavnsspødsdag sloges Katten af Tønden i Søndermarksskoven. Tropsturene har iøvrigt været optaget af Øvelser og Gennemgang af 2. Kl. Prøvens praktiske Fordringer.

Med Henblik paa Sommerens Lejr har Troppens 5 Patuljer gennemkrydset hver sit Distrikt af Vejleegnen for at opspore Lejrpladser. Resultatet er blevet en længere Liste.

Tilgangen til Troppen er hurtigt — næsten for hurtigt — stigende.

IN MEMORIAM

Ved en sørgelig Begivenhed, hvis Enkeltheder det sikkert vil være uopvændigt at komme ind paa, mistede 1. Vejle Trop fornylig en af sine Spejdere, Hans Jensen. Endnu Aftenen før hans Død var han med til et af vore Foretagender. Da vi næste Dag skulde rykke ud, kunde han ikke møde op. Hans var af Alder en af Troppens yngste Spejdere og havde da heller ikke været med i vore Rækker i alle de 7 Maaneder, Troppen har eksisteret. Men det er jo undertiden ikke Alderen som Spejder, det kommer an paa. Vi havde Hans længe nok i Troppen til at se, at der var den rigtige Støbning i ham. Levende interesseret og „altid beredt“, som han var, ventede vi os meget af ham. Da det f. Eks. for nogle Maaneder siden gjaldt om at skaffe et Tropslokale, var han en af de mest ivrige. Og i sin Patulje var den noget stille Dreng en loyal Kammerat, som alle holdt af.

Indenfor 1. Vejle Trop vil vi bevare de smukkeste Minder om Hans Jensen.

Kay Nissen.

NIELS EBBESSENS TROP, RANDERS

Troppen, som af Mangel paa Fører har ligget nogen Tid i Dvale, er nu atter vaagnet til Daad, vi arbejder paa 2. Kl. Prøven og forbereder til Foraars Lejrture.

Scavenius.

Viborg var atter i Aar den By, som samlede de Nørrejdyske Spejdere til det kammeratlige Samvær og den fredelige Kappestrid, som tilsammen udgør det vi kalder en Turnering. Og som sædvanlig modtog den gamle By os med Hjertelighed og Elskværdighed, som gør en Turnering til et nyt Led i den Række af glade og gode Minder, som danner vort Spejderliv.

Talmæssigt set var Deltagelsen i Stævnet mindre end sidste Aar, men selvfølgelig ligger Aalborg ogsaa mere centralt for de Divisioner end Viborg. Følgende Troppe var mødt: Jens Bangs Trop, Aalborg, 2. Hobro, 1. Randers, 2. Randers (Niels Ebbesen), 1. Viborg, 1. Skive, 1. Struer, 1. Thisted, 1. Hjørring.

Paaskedag Kl. 9 afholdtes Parade for Præsident og Overdommer, hvorefter Spejderne overværede Gudstjenesten i Domkirken. Straks efter Middag toges fat paa Konkurrencerne i Orienteringsløb, Femkamp og Trekamp og om Aftenen i indendørs Opvisning i det militære Gymnastikhus. Niels Ebbesens Trop, Randers, tog 1. Præmie paa „Mowglis Optagelse i Stammen“, og Publikum morede sig meget over Jens Bangs og Hobros Opvisninger.

Andendagen afholdtes Tovtrækning, Stafetsignaler, Samariteropgave, Exercits samt Idrætskonkurrencerne. I Tovtrækning mødte Jens Bang med et Svarvægtshold, mod hvilket de øvrige ingen Chance havde. Jens Bang vandt ialt 6 Kampe. Nr. 2 blev 1. Randers med 5 vundne Kampe og Nr. 3 Hobro med 4. Hobro viste i Aar en ganske ny Maade at trække Tov paa, som gav Anledning til en Del Diskussion; men virkningsfuld var den i alle Tilfælde, hvad Viborg maatte erkende, idet de med et fysisk set langt stærkere Hold maatte bukke under efter en meget lang og spændende Match.

Stafetsignaleringen, som er noget nyt indenfor Nørrejdyske, vandtes af 1. Randers, der til Gengæld maatte aflevere Vandrebeget for Exercits til Viborg. I Ambulance sejrede Hobro, medens baade Orienteringsløb, Fem- og Trekamp vandtes af Jens Bang, som dermed for anden Gang sikrede sig Titlen: Divisionens bedste Trop samt Korpssets Rævehale.

Præmieuddelingen, som foregik om Aftenen i den smukke Sal paa Hotel

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN. FREDERIKSBERGGADE 34
Elegant Udførelse Telefon 8050 Rimelige Priser

„Phönix“, forløb under de sædvanlige festlige Former under rungende Raab og mægtigt Bifald, der kulminerede da Femkampmesteren, Henrik Stilling, 1. Randers, hentede sin Præmie. Ved Fæsten holdtes Taler af Divisionschefen, Dr. Pors, Præsidenten, Overlæge Hartvig Møller og Overdommeren, Kaptajn Wjck. Denne sidste gik lige ind i Spejderne med Liv og Sjæl; gid de mange Rygter maa have noget paa sig, om at han er en vorde Divisionschef.

Efter Præmieuddelingen gik Dansen livligt til Kl. 1 og her blev der heller ikke sparet paa Kræfterne, trods den knebne Plads.

Tirsdag Morgen spredtes de mange fremmede Spejdere pr. Bil, pr. Tog og pr. Cykle i alle Retninger hjem til den daglige Dont, et stort og godt Spejderminde rigere.

Henrik.

ET OVERFALD

Det er en skummel Tjans at være Nattevagt i en Paaskelejr; Vinden farer omkring Træerne med en isende Fart, Maanen — hvis der er nogen — gemmer sig bag Skyerne, Stjernerne sidder blege og forskræmte, højt, højt oppe o. s. v.

„Lergravevejens Skoletrop“ ligger tilsyneladende i den mest flodhesteagtige Spvn, som en fjern Torden lyder „Pionerens“ Snorken, af og til skælder de ud inde hos 4. Patrulje.

Ud af Nattens Mulm og Mørke dukker en Række Skikkelser frem. Forsigtigt, „tavs“ nærmer de sig den sovende Lejr. Nu spreder de sig, o gfr alle Sider kommer de ind i Lejren.

„Rekruttsnude!“ Det giver et Chok i den tapre Skare: „Hvem var det?“ „Hvorfra kom det?“ o. s. v. „Rekruttsnude!“ lyder det igen, denne Gang efterfulgt af en dyb Snorken. — Aah! ikke andet. —

Stille bliver Pløkkene halet op. —

Fylt hvor lumskt, lade Teltene dale ned i Hovedet paa de sovende Spejdere — fy.

Teltene svajer — men staar?!!

„Rrrr — knrrr — Wow! Wow!“

Et ualmindeligt morgengnavent Fjæs kommer til Syne i Føpærteltet.

„Hm — Gæster i Lejren?“ mumler det.

„Kom her, Tarzan! Puds dem!“ En rasende Gøen høres!

Men nu bliver det for meget for de Herrer Røveres Mod, med et Raab farer

man af Sted; een er saa uheldig at rende Panden mod Totempælen, der elskverdigt lægger sig ned — et Par stifter intimt Bekendtskab med den nærliggende Pløjemarks Jordbunds Beskaffenhed.

Dog — længere nede (i passende Afstand) faar Fjenden samlet sig, og han raaber nu sit Tropsraab — lidt stammende, enten af Skræk eller Kulde, — det var jo, som sagt, morderlig koldt den Nat.

Aah, hvorfor blev de ikke et Par Minutter til i Lejren, saa vilde de have hørt et Latterbrøl — thi ved hver Teltstang sad et Par Mand og holdt fast!

„Bob“.

„Aarets første men næppe sidste Uheld.“
Inds. af Poul Claussen, Aalborg.

1. NYBORG TROP

bestaar af 26 Spejdere med Kaj Nielsen som Tropsfører. St. Bededag var der her i Byen Turnering mellem 1. Ringe og 1. Nyborg. Rudkøbing var indbudt, men blev forhindret. Der stilledes paa Turneringspladsen Kl. 9, hvorefter der blev taget fat paa Teltslagning, derefter gik vi over til Lejrindretning og blev færdig Kl. 11½. De fremmede Spejdere blev indkvarteret i Byen, og efter Middagen begyndte Femkampen. Samariteropgaven bestod af Hoved- og Øjenforbinding. (Nyborg vandt). Signalering (Ringe). Splejsning (Nyborg). Altmuligmand (Nyborg). Pakning af Rygsæk (Nyborg). Skitsetegning (Lodtrækning, Ringe). Ordonnans (Lodtrækning, Ringe). Redningsreb (Nyborg).

Lejren havde bl. a. Besøg af D. Li & Kinck, med Fordvogn.

Dagen sluttede med Præmieuddeling og Bal paa „Postgaarden“, det forløb glimrende.

Wumli, Pless Schmidt & Co.

JENS BANGS TROP

arrangerede Tirsdag den 27. April en meget vellykket, lille Aftenunderholdning for Spejdere med Forældre og Damer. Tropsfører Utoft Hansen indledede Aftenen med at fremvise nogle Lysbilleder fra Troppens Liv og Færden i de senere Aar. Derefter fulgte Sang af Koncertsanger, tidligere Tropsassistent, Louis Nielsen, og saa sluttedes der med nogle smaa Lejrbaalsunderholdninger. — Medens Spejderne dernæst dansede til henover Midnatstimen, samlede Tropsføreren Forældrene til et Møde, hvor der blev nedsat et Udvalg, der skal søge dannet en Forældreforening.

Eclaircur.

1. SØNDERBORG TROP.

Troppen har i Marts Maaned afholdt tre Patrouilleførermøder: to Tropssture samt et Tropsmøde. Da vi stadig staar uden Tropslokale, blev Tropsmødet holdt under primitive Forhold, nemlig i en Automobilgarage. Vi søger stadig og ihærdigt efter et Tropslokale; forhaabentlig lykkes det os engang at faa fat i et.

Paaskelejren blev oprettet ved Vranglandgaard, Arnkilsøre, Als, ved den smukke Augustenborg Fjord. Lejren varede fire Dage. Den ene Dag havde vi Besøg af en Del af Egnens Beboere, som interesseret fulgte vort Arbejde. Om Lørdagen fik vi hen paa Aftenen Besøg af fire københavnske Spejdere, som tog Del i Aftenens Lejrbaalsunderholdning.

Søndag Eftermiddag brød vi Lejren ned for ogsaa at fejre lidt Paaske i Hjemmene.

S. V. M. T. Madsen,
Premierløjtnant, Tropsfører.

2. BIRKERØD TROP

Troppen afholdt Set. Georgdagen i Teknisk Skoles Sal med en Underholdning for Spejdernes Forældre, passive Medlemmer og Interesserede. Efter Løfteafleggelsen og forskellige Udmævelser der fandt Sted, opførte Poul Dråby og Robers Vilhelmsen „Pater Josef“, hvorefter der blev forevist en regulær Boksekamp mellem Carpentier og Demp-

Det er en fin Sport
at fotografere.

Gevaert Film

er det tillige en let Sport.

Hurtigste og bedste
Film.

sy (2 Spejdere), herefter Sang, Nødhjælp o. m. m.

Efter Underholdningen Fælles-Kaffebord, hvor Lotteriet — hvortil der i Forvejen var solgt ca. 400 Lodsedler — blev trukket. „Dagen“ gav et Overskud paa 170 Kr.

I St. Bededagsferien laa 1. og 4. Patrulje i Lejr i Frederiksværk, medens 2. og 3. Patrulje blev hjemme for at begynde Rejsningen af Trops huset eller rettere „Hytten“.

Naar den er færdig, skal Sp. M. faa nærmere Meddelelse, saaledes at den kan blive indrulleret blandt de andre „Spejderhytter“.

I Pinsen laa 2. og 3. Patrulje i Lejr ved Egebæksvang ved Vedbæk, medens 1. og 4. Patrulje byggede videre paa „Hytten“.

Troppen tæller nu 33 Spejdere mod 27 i Marts.

Lytter.

1. ABSALONS FEST

Uhm! sikke en Fest!

Fiks og muntert var hele Aftenens Program; og derefter et fint, knebelfint Bal. Underholdningen var, som desværre kun faa Steder, let og fornøjelig.

Ulvenes glade, friske Optræden afløstes af Rovernes alvorlige Sketches og Sange. Stærkest mærkede man hele den

Kærlighed til Trop og Kolonne i „Kammarater“. En Sketch, der fik Tilhørerne til at lytte efter Replikkerne oppe fra den lille Scene. — — —

„Sømandens Dag“, et nyt I. P. Muller System for Ulve, gjorde mægtig Lykke. Nu kom Aftenens Clou: „de magiske Briller“. —

Mens jeg nu staar og hiver efter Vejret, fuldkommen lufttom af at le over „Brillerne“, kommer en mindreaarig Absalonner hen til mig: „Baltegn — denne Vej!“ og i ilsomt Tempo, med mig ved Lillefingeren, styrer han over mod „Baltegnudsaltet“.

Ih! sikke et Mylder! Gule Ulveførfærd, mørkt og lyst Pagehaar, grønne, røde, blaa, sorte, ja, endogsaa skotskternede Tørklæder er her.

„Af Vejen!“ Strix kommer myldrende, Kippo hænger bag paa.

Endelig faar jeg mit Baltegn, og snart er jeg opslugt af Dansens Virvar.

„Bob“.

PHOTOGRAPHED BY

5. VESTERBRO

Det er en Trop med Krummer i.

Før Sommerferien var den der ikke, efter Sommerferien var den der med 12—13 Mand, og nu efter knapt et Aars Forløb er den paa over det dobbelte Antal, og endda en Ulveflok.

Paa Sct. Georgsdagen holdt Troppen en lille Parade paa Frederiksberg Gymnasiums Sportsplads.

Først blev Tropsraadet og Forældrene præsenterede for Troppen, og Tropsraadsformanden traadte frem, og vi hørte nu Sct. Georgsbudskabet. Tavse og alvorlige stod hele Troppen, Patrulje ved Patrulje, Mand ved Mand og hørte de djærve, mandige Ord, alle Landets Spejdere hørte eller vilde faa at høre.

Tropsføreren, stud. jur. Lévy, fik nu hver Spejders Løfte om i Fremtiden at gøre sit bedste for Spejderloven og Spejdersagen.

Ulvene fik overrakt en prægtig Stander, og med et Hurra og et „Tjickerliker“ for det danske Spejderkorps, sluttede denne lille Højtidelighed. „Bob“.

4. NØRREBRO TROP

laa i 6 Dage i Paaskelejr ved Sønder-skov pr. Høvelte med 18 Spejdere og 7 Ulve.

Listig Ræv.

NIELS EBBESENS TROP.

Vi er for Tiden i Gang med 2. Kl. Prøven, desuden driver vi Lejr sport og har en Patruljekonkurrence løbende for indeværende Kvartal. Vor Sommerlejr bliver ved Fjellerup Strand i Slutningen af Juli.

Scavinius.

1. RANDERS TROP.

Troppen er nu efter Træningen til Turneringen atter kommet ind i sin vante Gænge.

Der er i April Maaned optaget 3 Dreng, og 1 Dreng er slettet af Tropsrullen paa Grund af Forsømmelser.

Siden April er 10 Spejdere udnævnt til Rekrutter.

Program for Maj:

5. Maj: Patruljeførermøde.

9. Maj: Tropstur til Østrup Skov.

19. Maj: Tropsmøde. Omtale af Sommerlejren og Anmeldelse til Pinselejren. Pinselejren afholdtes ved Fjellerup og kostede 2,50 Kr. pr. Deltager. (Ingen Mødepligt).

Sommerlejren bliver i Aar i Sønder-

Bueskytter —

Inds. Poul Claussen.

vig ved Ringkøbing. Den varer fra 4. —13. Juli, og Programmet er lagt saaledes, at Troppen de sidste 3 Dage tager paa Vandring ned ad Holmslands Klit til Nymindegab, herfra til Nørre-Nebel. Tirsdag d. 13. fra N.-N. til Rander. Turen koster 28 Kr.

Troppen har bestemt, at alle Lejrhuere skal være i „Bøllefacon“. Sparebanken arbejder udmærket, flere af Troppens Spejdere har omtrent sparet det Beløb sammen, som Lejren koster.

Vi udsender hver Maaned vort Tropblad „Troppen“. Omslaget paa Bladet er denne Gang et Kort over Strækningen Søndervig—Nørre-Nebel. 4 af Troppens Spejdere overværede Midtjydske Divisions Foraarsturnering, og flere Patuljer har i Bededagsferien været paa Week-end-Lejr.

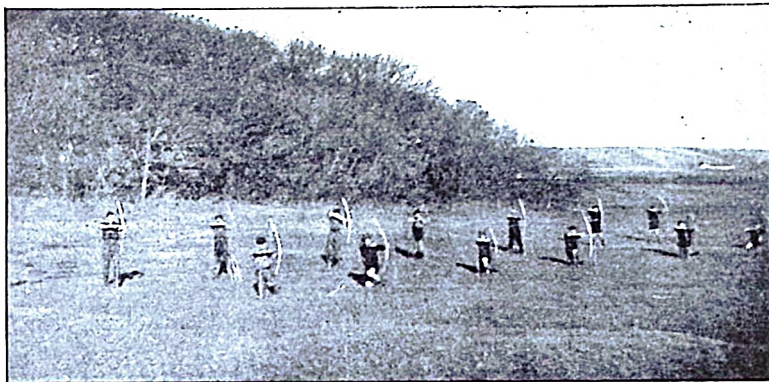
Patruljerne afholder 1 Møde ugentlig.
Med Spejderhilsen
„Old Bæver“.

DIVISIONSTURNERING I SLAGELSE.

Kristi Himmelfartsdag afholdt Vest-sjællands Division sin aarlige Foraars-turnering i Slagelse. I det gode Vejr stævnedes Spejdere fra alle de forskellige Troppes i Divisionen sammen og tilbragte en fornøjelig Dag med Konkurrence om den af Korpsset udsatte Rævehale. Denne tilfaldt 4. Slagelse Trop, der dog var meget stærkt trængt af Asser Rigs Trop fra Sorø, der i Pointstallet naaede lige op under den sejrende Trop og saaledes blev Nr. 2.

Hvervet som Stævnets Præsident var overtaget af Hr. Oberstløjtnant Rosenqvist, og som Overdommer fungerede Landsretssagfører Tage Carstensen. Blandt de talrige Dommere fra København bemærkedes Korpssets meget afholdte Kontorchef Lütchen-Lehn, Tropsfører for „Vikingerne“.

I hele Turneringen blev uhyre vellykket, takket være det store Arbejde, der er udført af Divisionschefen, Apoteker Møller, Slagelse, og Kolonnechefen, Officiant Thomsen.

Bueskytter —

Inds. Poul Claussen.

EN LILLE HÆNDELSE

Jeg skulde vækkes Lørdag Morgen Kl. 5 og havde derfor meddelt Vagten om at blive vækket. Om Morgenens var jeg vaagen lidt før Kl. 5.

Kl. 5 stikker saa en „Glente“ Hovedet ind af Teltaabningen og raaber: „Er det her, der er nogen, der skal vaagnes?“
„Den vaagnede“.

ET LILLE „DANSK“ JAMBOREE- BAAL

Hvert Aar samles Masser af Spejdere i Holte, hvor de opslaar deres Telte.

Terrænet er ogsaa det bedst mulige, Bakker og Dale, Skov og Mark; gæstfri Beboere og kort Afstand fra København. Og det er navnlig den sidste Faktor dergør, at Holte og Omegn egner sig særlig til Paaskelejr. De store Spejdere, der skal ind Paaskelørdag, har „Hovedstaden“ saa nær ved Haanden.

Af og til faar vi Besøg af fremmede Spejdere, og en Aften faar vi den Besked: „Absalon Rovers gi'r Chokolade og Basser i Aften!“

Da Solen gik ned i Vest, drog vi fra Ravneholmene over til Paradismarken. Da vi drejede op ad Paradisvej, saa vi Baalet lyse.

Stille og dæmpet gaar jeg over Marken. Der kommer en Trop i Gaasegang,

og her kommer een syngende.

Luthens Spil lyder forunderligt i den tavse Nat.

Efter at Sange og Vittigheder er overstaaet, begynder „Stemningen“ lidt efter lidt at komme, langsomt kommer den frem fra Skovbrynet, som et Sus gaar den i os.

Baalet flammer, Luerne stiger og synker, enkelte river sig løs, men den ubarmhertige Luft dræber dem — — —

En udgaet Gran kommer paa, et lille Øjeblik betænker Ilden sig, men med et „Futch“ ryger den i Granen.

Naalene og de smaa Grene knalder og sprutter, —

Stjernerne tindrer højt, højt oppe over vore Hoveder — inde fra Skoven lyder dæmpet Sang, vemodig er Melodien, nu falder vi ind med Omkvædet. —

— Synkende Sol, tag vort Farvel. — „Sikke et Bæger!“ Den gavmilde Absalonner med Gryden, stirrer forbavset paa et lille Krus. —

Naa — det er en Sundbyer, men han bliver hævnet; henne hos „Lergraven“ sidder der een med et Pottemaal!!

Absalonneren ser med tungt Hjerte paa, at 4 Krus' Indhold forsvinder i hans Pottemaal.

Tæt inde ved Ilden sidder en lille Spejder. Hans Bluse er bleget af Vind og

C. V. STEENSTRUP

Knabrostræde 12
København K.

Telefon: Central 4554
Telegram-Adr.: „Apollolyre“

Stort Lager haves altid af
alle Musik-Instrumenter
for Spejder-Orkestre

Reparationer udføres

Sol og hans friske, glade Ansigt minder mig om „Kim“, Alverdens lille Ven.

Bag ham staar Mauritzen fra 1. Holte, stærk og solbrændt staar han der. En Kæmpe fra Vikingetidens Dage, blot ikke røvende og plyndrende — men hjælpende og rækkende alle en Haand, naar de trænger dertil.

— „Det er godt at være Spejder i Holte Trop“. —

En „ægte“ Spejdersang — Forfatteren leve! Forfatteren viser sig at være Tropsassistenten, der igen viser sig at være „Sangeren“.

Hurra! Hurra! Hurra! og med et mangelstemmig „Tak for i Aften“, drager hver til sit. „Bob“.

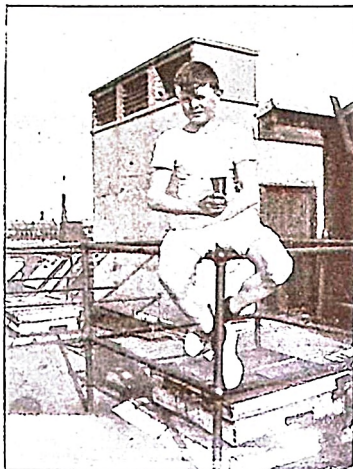
LOLLAND-FALSTERS DIVISIONS FORAARSTURNERING

Foraarsturneringen, der i Aar fandt Sted paa Dyrskeuepladsen i Nykøbing, blev den mest vellykkede Turnering, „Sydhavssperne“ har oplevet.

Pladsen, paa hvilken Divisionens Trope opslug deres Telte i Store Bededagsferien, omgives paa alle Sider af Skov eller Hegn, der gav godt Læ for den skarpe Østenvind, som gjorde de to første Dage saa kolde.

De to Nykøbing Trope havde udført et fint Tropsarbejde, saa alt var parat, da Spejderne Fredag Morgen stillede til Parade ved Flagstangen.

Brænde havde man maattet samle 6 km borte, men en elskværdig Skovrider kørte det gratis ind til Lejrpladsen. Dommere var Divisionschefen, Rye Clausen, d'Herr. Baldrup og Bistrup, Kø-

SPEJDER-GYMNASTIK

Ovenstaaende Billede er taget efter en Gymnastikopvisning, som 1. Sct. Georgs-trop afholdt d. 25. April i Grundtvigs Hus. Opvisningen overværedes af et talrigt Publikum, der lønnede de unge Gymnaster med et bragende Bifald. — Var det ikke en Idé, om Spejdertropene i langt videre Udstrækning, end Tilfældet er, tog Gymnastikken med ind som Led i Vinterens Arbejde.

„GJØNGERNE“

har sendt os deres lille, fikse Tropsblad. Tak!

benhavn, med Jens Hvass som Overdommer.

Foruden at Dommerne alle 3 Dage virkede fra Morgen til Aften med Bedømmelse af de mange Opgaver, sled de om Natten med Tilrettelægning og Udformning af den næste Dags Konkurrencer, og det skyldes i høj Grad Dommerens store Arbejde, at Turneringen blev saa vellykket.

De bragte med sig fra København et Pust, vi længe har trængt til. De var skrappe, meget betydelig skrappe — særlig med „turn out“, men Drengene kom ligefrem til at elske Jens' hvasse Blik! — Undskyld!

Fredagen.

Ved Paraden Kl. 9½ talte Divisionschefen og Jens Hvass, og begge ønskede god Turnering.

Resten af Formiddagen anvendtes til Lejrindretning. Om Eftermiddagen konkurreredes i Femkamp baade over og under 14 Aar samt i Signalering med Mellempost.

Lejrbaalet om Aftenen maatte aflyses paa Grund af Regnvej, og Konkurrencen i Underholdning blev henlagt til Salen i Pavillonen.

Hele Lørdagen anvendtes til Konkurrencer for Spejdere under 14 Aar — uden for Turneringen.

Denne Dag sluttede med Lejrbaal, et smukt Baal med mange Tilskuere og en rigtig hyggelig Stemning. Nykø. Pige-spejdere assisterede med Underholdning, idet Baalet, til hvilken der toges en lille Entre, holdtes til Fordel for det danske Lektorat i London. Lektor Vedel

Fra Lolland-Falster-Divisionens Foraarsturnering. Inds. Rye-Clausen,

„Uden Mad og Drikke, duer Helten ikke —“. Inds. Lektor Lauritzen, Sorø.

thavde i samme Anledning skrevet Baaltalen, som blev oplæst af „Glenterne“ Først.

Søndag, oprandt med fint Sommervejr. Om Formiddagen afholdtes et 15 km's Orienteringsløb, der var lagt af selveste Overdommeren.

I Løbet, der foregik efter Generalstabskortet, var indlagt 10 Opgaver.

„Glenterne“ vandt Rævehalen, mens den anden Nykøb. Trop blev Nr. 2. Samtidig med dette Løb, blev de øvrige Spejdere sat i Virksomhed med Lege af forskellig Art til Underholdning for sig selv og Publikum.

Om Eftermiddagen gik det løs med Konkurrencer igen, Samariteropgaver, Knob og Splejsning og til sidst Tovtrækning. Denne sidste bragte det overraskende Resultat, at „Glenterne“, der var langt de spinklest, vandt efter en meget spændende Slutkamp med Maribo, der kun manglede $\frac{1}{2}$ cm i at hive „Glenterne“ over Stregen.

De vandt dermed en flot Pokal, der imidlertid skal vindes 3 Gange for at blive Ejendom.

Ved Paraden, der overværedes af flere Hundrede Mepnesker, uddelte Jens Hvuss Præmierne til de forskellige Vindere, samt overrakte han paa Spejderkorpsets Vegne Divisionschefen Korpsets Hæderstegn som Tak for hans store Arbejde i Divisionen.

Nakskov blev Vinder af den samlede Turnering, og de fortjente det. Deres Lejr og deres hele Færd i Forbindelse med deres Præstationer i Konkurrencerne var absolut Divisionens bedste.

Stubbekøbing maatte altsaa aflevere Divisionsfanen til Nakskov. — vel.

ABSALON KOLONNENS ULVE

Søndag den 25. April havde Absalon Kolonnens 5 Ulveflokket arrangeret en Udstilling, hvis Hovedformaal det var at vise, hvad Ulvene formaar at lave indendørs.

Der uddeltes 3 Første-Præmier og 3 Diplomer.

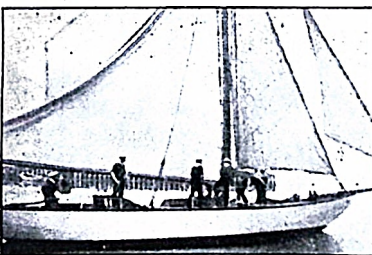
Første-Præmierne fik:

Erik Jacobsen, 4. Absalon.

Preben Beck, 1. Absalon.

Niels Thygesen, 1. Absalon.

Solen staar ind gennem Vinduerne,

Spesjdere.

ned paa de overlæssede Borde, her rager en Vindmølle i Vejret, der marcherer et Regiment hjemmestøbte Soldater af, en kunstig Have, med „spejlblanke“ Aaløb henleder Tanken paa Sommeren.

Aah!?

Hurtigt farer jeg ind i et andet Værelse og ser en Ulv danse Krigsdans med — Fingrene i Munden!

Naa — nu ser jeg det. Det er 2. Absalon, der laver „Lakarbejder“, og en ukyndig Ulv har villet lege med, men er blevet „brændt“ af.

Lige ved Siden af sidder 1. Absalon og binder Børster, saa Staaltraad og Haar flyver i Luften. Da jeg omsider kan bekvemme mig til at gaa, tænker jeg: „Man skulde tro det var Spejdere, og ikke Ulve!“ „Bob“.

SØNDERBORG-ULVENE

I Sønderborg Trops Ulveflok har deltaget i Foraarsturneringen i Ribe med et Hold paa 10 Ulveunger. Vi deltog i samtlige Konkurrencer, men de forskellige Hold var spækket med Reserverne, for der var blevet fire Ulve syge af Influenza et Par Dage før. Af den Grund maatte vi lade Præmierne gaa over paa andre Hæder, men Held med det, Ejermændene havde fortjent dem. Dog tænker vi stadigvæk paa, hvad der stod i vor Sang, som vi gav til bedste i Dagens Anledning: „men næste Gang bliver det meget værre end — denne-gang“.

Næste Gang møder vi forhaabentlig op i Flok og Rad, og da vil der staa et Slag.

Gamle Ulv.

(Forts.)

Han løb ned til Bredden, og snart følte han ikke længere Kulden for det haarde Arbejde, det var, at hale Kanoerne op. Han arbejdede, til hans Hænder var fulde af Vabler, og hans Muskler smertede. Klokken var næsten fire om Morgenen, da den sidste Baad var ovre, og Tobe udmattet gik op ad Skraaningen for at se Hæren ordne sig til Afmarch. Sneen begyndte at falde tæt og slog ind mod Mændenes Ansigter. De, der endnu ikke var traadt an, krøb nærmere til Ilden for at benytte den sidste Chance til at varme sig. Stormen tog til, Mørket med sine uvurderlige Fordele begyndte at svinde, og Officererne fo'r omkring og prøvede paa at sætte Fart i Foretagendet.

„Det bliver ikke i Nat, vi kommer til at overraske dem,“ erklærede den graaned Veteran modfaldent. „Det er højlys Dag, før vi naar Trenton, og saa er de oppe og parate til at tage imod os.“

„De vilde i hvert Tilfælde have været oppe og parate, hvis jeg ikke havde været hos Harway,“ tænkte Tobe.

L A S E T R Å K

Af E. L. Bacon. Oversat af Mus.

Mændene rystede paa Hovedet, da det gik op for dem, at det ikke længere var muligt at foretage et Angreb i Skjul af Mørket. Tæt ved saa Tobe en alvorlig, vejrbidt Mund, der sad streng og tavs paa en dejlig kastaniebrun Hest omgivet af en Gruppe Officerer. Det flakkende Lys fra Baalene viste den Ængstelse, der prægede alles Ansigter.

Veteranen pegede paa den tavse Mand og hviskede: „General Washington!“

Og Tobe stirrede med aaben Mund paa den store amerikanske Feltherre. Da de tilsidst begyndte at marchere, var Sneen blevet til Hagl, der gennemblødte de stakkels Soldater, der ingen Frakker havde, til Skindet; men til Trods for det rædsomme Vejr, sluttede Snese af Mænd og Dreng fra Gaardene og Byen sig til Hæren fast besluttede paa at følge med til Trenton. De erklærede, at de kunde nok være til nogen

Nytte, og nogle af dem kunde gaa foran og vise Vej. Andre havde selv Bøsse og vilde kæmpe, hvis det blev nødvendigt.

Lige foran Tobe faldt en Soldat udmattet om. Tobe tog hans Gevær op og traskede videre med de andre.

„Jeg skyder godt,“ sagde han til Soldaterne. „Giv mig en Chance!“

„Kom du bare, Dreng,“ raabte de. „Vi faar Brug for alle de vaabenføre Mænd, vi bare kan skrabe sammen.“

Tobe svulmede af Stolthed. Nu kunde han ogsaa slaa et Slag for Friheden. I det Øjeblik havde han ganske glemt Brevet til Wiederhold.

Mørket begyndte at svinde, og snart kunde man skimte de hvide Taarne i Trenton.

Bum! Bum! Bum!

„Det er gamle Knox' Artilleri!“ var der nogle, der raabte. Der lød et Hurra-raab, som forplantede sig fra Række til Række, og saa fik de Ordre til at løbe. De standsede ikke, før de var inde i Byen.

(Forts.)

S P E J D E R - D E P O T E T

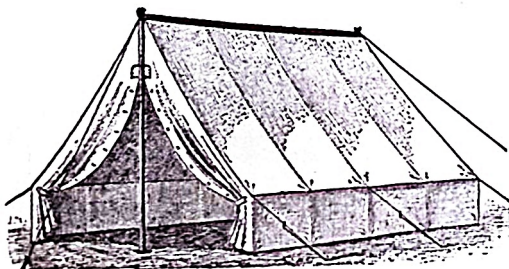
Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps.

Telefon 3186 — STUDIESTRÆDE 30 — København K.

Omstilling til alle Afd.

Telte i alle Størrelser til billigste Priser af bedste amerikansk Army duck.

Den ny Prisliste tilsendes gratis.

Vandretelte

til 3-4 Mand.

Vandtætte - meget lette.

Priser med alt Tilbehør fra
Kr. 40,50 til 44,50

Forlang Tilbud nu.

Husk Københavnerdrengenes Teltlejr.

Nyhed!

Nyhed!

CHOCOLADE

Heinr. Jessen

Fin kraftig velsmagende

Spejder Chocolate

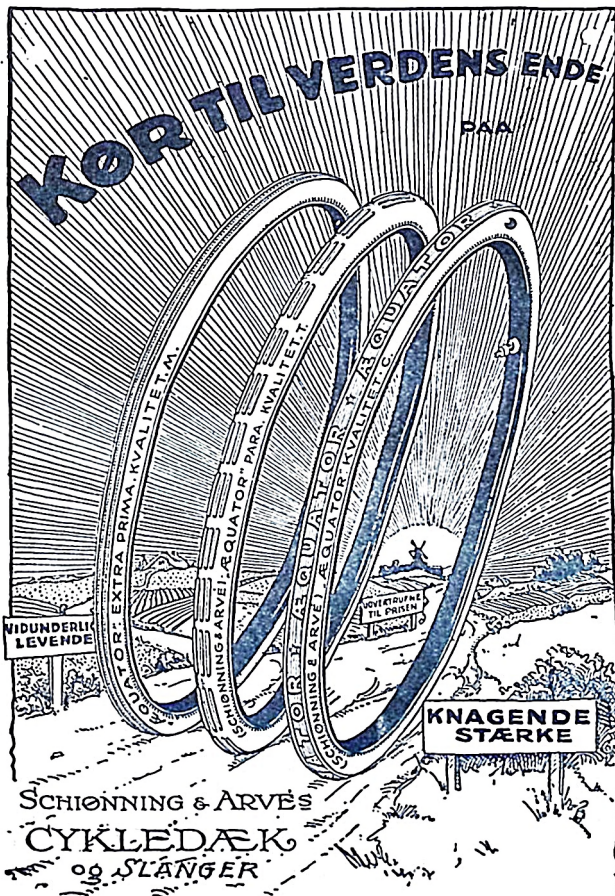
med Original Billede
af Spejderliv i 50 Variationer
pr. Kage 25 og 50 Øre.

Nimbus

Enhver Spejderfører

bor køre

NIMBUS

Er det sandt, at Bjørnelæder-Saalerholder 3 Gange saa længe som andre? — Ja! Sjældent er et saa overbevisende praktisk Bevis blevet ført, som da Journalist Strange Arnfast sidste Efteraar vandrede paa et eneste Par Bjørnelæder-Saaler lige til Rom fra Roskilde — over Leipzig, München, Innsbruck, Venedig og Florens — og tilbage fra Rom over Genua, Mentona til Nizza.

Paa denne Tur, der varede 3 Maaneder, blev hans Paa taget af Byernes Myndigheder lige fra Politifuldmarstig Skieren i Roskilde til Premierminister Mussolini i Rom. Forst paa Tilbageturen udenfor Nizza

viste der sig et lille Hul midt under den ene Fod — Mellem-saalerne var stadig ganske ubeskadigede.

Dette vil altså følgende: Saalerne havde holdt 3369 km. — Skridttælleren viste, at Arnfast havde gaaet 4.358.475 Skridt — almindelige Saaler vilde knapt kunne være en Trediedel af denne Tur. Dette var saa at sige et Forsøg „i Marken“.

Rent videnskabeligt er det samme Bevis fortalt af selve Statsprøveanstalten, der efter en Prøve med en særligt konstrueret „Slidprøve-Maskine“ har attesteret, at et Par Bjørnelæder-Saaler tåler tre Gange saa meget som de almindelige.

1/3 Bjørnelæderfabrikken, Jørgen Winter, Roskilde.

Spejder
Maga-

Landemærket 3

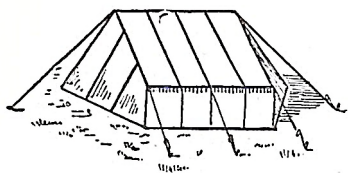
Munderings
sinet.

Landemærket 3

Spejder-Munderings-Magasinet ^{A/s}

København K. Landemærket 3. Telef. 10 909.

Tagtelte

Alle Telte er fremstillet af Ima
vandtæt Teltdug og Priserne er
beregnet med komplet Tilbehør.

Længde	Bredde	Højde	Sidevæg	Pris
180 cm	125 cm	120 cm	40 cm	37,50
200	150	130	50	46,50
210	170	130	50	48,—
210	180	170	50	53,50
245	175	170	50	56,—
230	200	180	50	58,—
280	170	130	50	53,—
280	200	185	55	65,50
300	200	185	55	67,—

Største Spejderdepot i Danmark.

Telt-
lyster
1,00
1,50

2 Kogekar, 1 Stegepande, Spritapparat, Vindskærm
5,00 — 6,00 — 6,50.

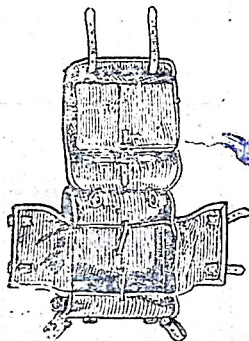
Spisebestik 1,50
lese Dele i Pose
1,50

Smørdaaser
1,25 - 1,50 - 2,00

Økser
Amerik. 5,25
„Kelly“
„Marble“ 5,75
Danske 3,00
Øksetasker
2,00

Jamboree Tornystre, graa, 9,00

Lejrrygsekke 11,50
m. 2 Lommer 6,00 - 6,50

Knive m. 6 Dele
2,00 - 3,00 - 4,00

Feltflasker
4,00 — 5,00

Kogekar 10 Mands 8,00
Skovmandssæt 17,50
org. Lejrprimus 9,00 - 10,00

Spejderbluser
10—11 Aar 5,75
12—14 „ 6,25
14—15 „ 7,50
16 „ 8,50
Voksen „ 9,00

Spejderbenklæder, blaa eller khaki
med 1 Baglomme og 2 Stiklommer
10—11 Aar 4,50
12—14 „ 5,00
14—15 „ 5,25
16 „ 5,50
Voksen 5,75

Tørklæder 1,00
Bælter 2,00 — 3,00
Hatte, amk. Facon 8,00

Alpehuer m. Foer og Svederem 2,50

Hvide Lejrhuer 2,00